Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 12 (727)

24 – 28 березня 2014 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@ukr.net

Підписний індекс – 22242

На варті неба України!

Виконуючим обов'язки Міністра оборони України призначений генерал-полковник Михайло Коваль

25 березня Верховна Рада України ухвалила на посаду виконуючого обов'язки Міністра оборони України генерал-полковника Михайла Володимировича Коваля. За відповідне рішення проголосував 251 народний депутат.

Заряджені ракетами і бойовим духом

8 – 9 стор.

"...Обов'язок захищати наш народ ми виконаємо будь-якою ціною!"

4 стор.

"Екіпажі, техніки, інженери працювали із максимальною віддачею"

Тиждень, що минув, для гвардійської бригади транспортної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України, де командиром гвардії полковник Олег Нечипорук, відзначився інтенсивною льотною підготовкою. Тут проведено відразу кілька льотних змін, загальний наліт екіпажів склав майже 35 годин.

Екіпажі авіаційної ескадрильї бригади на штатних Ан-26 виконували льотні вправи з отримання допусків до польотів з заходами на посадку без використання посадкових систем в простих метеоумовах вночі, польотів на малих та гранично малих висотах.

Водночас екіпажі вертолітної ескадрильї на Мі-8 перевіряли свої навички в посадці з відмовою двигуна, виконували контрольні польоти та отримували допуска до пошуку та евакуації тих, хто зазнав лиха.

Перевірялась також посадка на необладнаний майданчик та з режиму висіння над сушею. Виконувались тренувальні польоти під шторкою по колу з заходом на посадку з використанням посадкових систем.

– Екіпажі, техніки, інженери працювали із максимальною віддачею, злагоджено та впевнено, – зазначає командир бригади гвардії полковник Олег Нечипорук, – впродовж проведених льотних змін екіпажі літаків та вертольотів отримали хорошу практику, підвищили свій професійний рівень підготовки. У кожного були свої польотні вправи та завдання, і усі, без винятку, виконали їх майстерно.

Серед кращих командир бригади відзначає гвардії підполковника Андрія Сідаша, гвардії майорів Богдана Андрушка, Артема Олійника, Вадима Скорину, Тетяну Конарьову-Шиляєву, гвардії капітанів Костянтина Ніколаєва, Олексія Власова.

Сергій Фурдик.

Ніхто крім нас

Сьогодні події в Україні стали темою №1 не тільки для провідних світових інформаційних агенцій, а й для усієї міжнародної спільноти. Осторонь залишились хіба що байдужі…

Як бачимо, зміна усталених «правил гри» та світового порядку, яку ініціює Росія, реалізуючи свої амбіційні плани щодо приєднання «важливо необхідних» територій колишніх суб'єктів СРСР, не на жарт сколихнула світову громадськість. Уже ні для кого не секрет, що розв'язаний у серпні 2008 року конфлікт з Грузією був такою собі репетицією перед більш серйозним «спектаклем». На Грузії Росія відпрацьовувала не тільки технології сепарації сусідніх держав із замороженими конфліктами, а й вивчала реакцію сильних світу цього та можливі загрози для самої себе. Швидше за все, наслідки подій майже шестирічної давнини виявилися не такими вже й катастрофічними для російської верхівки в Кремлі і, можливо, надихнули її до реалізації значно масштабніших проектів.

Нагода для старту чергової військово-політичної кампанії виникла цілком прогнозовано. Україна, із її прагненням до вищих, європейських стандартів, була і залишається справжнім подразником під боком псевдодемократичного утворення на чолі з Путіним. Навіть прихильний до Кремля колишній президент України Янукович не спромігся відбити у народу бажання рухатись в Європу і триматись якомога далі від смертельних обійм так званого «старшого брата». Коли ж під тиском народного гніву українські плани Путіна зазнали нищівної поразки, для нього настав час рішучих дій. Час напрочуд сприятливий: суспільство розділене на різні табори, силові структури розбалансовані і знесилені тривалим протистоянням з народом, а армія… Потроху оговтуючись від «легкого шоку» внаслідок окупації російськими військами Криму, українська влада взялася відроджувати те, що ледь не усі 23 роки незалежності фактично знищувалось з її легкої руки – власні Збройні Сили.

Втім, усі зараз прекрасно розуміють, що без втручання світового товариства у конфлікт між Україною і РФ навряд чи вдасться його розв'язати. Першими, хто не залишився осторонь протистояння між донедавна братніми державами, були «колеги» нашого нинішнього агресора за Будапештським меморандумом – гаранти територіальної цілісності і недоторканості українських кордонів – США та Велика Британія. Із анексією Кримської автономії, до офіційних звернень представників США та Об'єднаного Королівства, включаючи перемовини перших осіб з керівництвом Росії, додались традиційні дипломатичні «занепокоєння» ситуацією навколо України та Криму й інших суб'єктів міжнародних відносин. Але гарячу голову Путіна цей рівень світового осуду явно не остудив. Дії Путіна стали нагадувати потяг, що зірвався з гальм на крутому схилі – у підсумку зійшовши з рейок, швидше за все, розіб'ється, але по дорозі розтрощить усіх, на кого натрапить.

На превеликий жаль, небезпека щодо подальшого просування російських військ углиб української території аж ніяк не зникла з порядку денного. Розуміючи це, більшість розвинутих країн – ключових гравців світового масштабу – вдались до більш жорстких санкцій стосовно Російської Федерації і тамтешніх чиновників. До зміни політичного курсу Кремля призупинено членство Росії в елітному клубі «найрозвиненіших і найвпливовіших»: 40-й саміт G8, спланований на 4-5 червня у Сочі, відбудеться у форматі G7 у Брюсселі без участі Росії. І це тільки початок. Згортання військово-технічного співробітництва, скасування двосторонніх ініціатив, включення економічних важелів тиску на Росію призвели до значних втрат економіки останньої. Закордонні інвестори відмовляються продовжувати подальшу співпрацю з представниками країни-агресора. За словами колишнього глави російського мінфіну Олексія Кудріна, російський корпоративний сектор закредитований на $ 700 млрд поза Росією і фінансовий дефіцит може поховати чимало проектів не лише регіонального, а й загальноросійського масштабу. Можливі втрати Росії через санкції Заходу оцінюються у $50 млрд щоквартально. Провідні міжнародні рейтингові агенції погіршують прогнози за рейтингами найбільших російських компаній. Більше того, за останній місяць із країни виведено понад $ 70 млрд, що на порядок більше, ніж за весь 2013 рік. Вже на сьогодні збитки російського ринку співставні із витратами на Олімпіаду в Сочі…

Та, як зазначив Президент Європейської Ради Герман ван Ромпей, скоординовані санкції ЄС і США проти Росії не є покаранням чи помстою, а заохоченням Москви до політичного і дипломатичного врегулювання кризи в Криму. У разі ж, якщо пан Путін не відмовиться від своїх подальших планів щодо України, представники цих країн можуть застосувати більш жорсткі дії по відношенню до Росії, включаючи військові заходи.

Здавалось би, увесь світ – на боці України (варто хоча б глянути на географію визнання легітимним Кримського «референдуму» під дулами російських автоматів). Як бачимо, коло союзників Кремля досить вузьке: окрім партнерів по Митному союзу (Білорусі і Казахстану), сюди можна додати хіба що традиційних «союзників» – Вірменію, Киргизстан, Сирію, Венесуелу, Північну Корею, а також Афганістан та самопроголошену Абхазію.

Виникає питання, що ж робити у такій ситуації нам, українцям? Відповідь більш ніж очевидна. Усі економічні тиски, звісно, досягнуть того ефекту, на який вони розраховані. Але це питання дещо віддаленої перспективи. Мабуть, наївно сподіватись, що готуючись до такої безпрецедентної військової кампанії та маючи досвід вже згаданого конфлікту літа 2008 року, Росія не передбачила і не прорахувала усі свої можливі ризики та втрати. Як бачимо, попри увесь цей міжнародний резонанс, наші сусіди «тримають удар» і, швидше за все, продовжують готуватись до реалізації наступного етапу своєї тепер вже української операції «спонукання до миру». Не принижуючи ролі політиків і дипломатів (зокрема й міжнародних), які докладають неймовірних зусиль для розв'язання питання у суто політичній площині, народу України слід готуватись до найгіршого. Si vis pacem, para bellum – хочеш миру, готуйся до війни – латинський вислів, авторство якого приписується чи то римському історику Корнелію Непоту, чи то його співвітчизнику – письменнику Вегецію, у нашому випадку актуальний як ніколи. Кожна безцільно втрачена хвилина може коштувати не лише людських життів, а й нашої свободи.

Ми багато років економили на боєготовності нашої армії, нівелюючи ступінь загрози нашій державності. Ми були глибоко переконані, що нам ніщо не загрожує, та й, взагалі, війни у 21 столітті у центрі Європи апріорі бути не може. Як бачимо, життя вкрай непередбачуване. Та головний урок усіх останніх подій у тому, що ніхто за нас самих боронити нашу землю не стане. Особливо, якщо ми самі за усім цим мирно спостерігатимемо зі сторони. Власне, про це прозоро натякають і наші західні партнери, мовляв, якщо ви наважитесь таки дати відсіч агресії, ми допоможемо, допоможемо і грішми, і зброєю, і військовою технікою, і, якщо треба, – військовими фахівцями! Але робіть щось!

І наостанок. Важко об'єктивно оцінювати дії деяких українських військових у Криму, нерідко нерішучі, а часом і з елементами відвертого саботажу. Та у цьому є не лише їхня вина. Слабкість національної інформаційної політики, фактична відсутність української ідеології як такої в регіоні – головні помилки нашої влади. Ці фактори призвели до того, що жителі українського Криму часто-густо дивились і оцінювали події, які відбуваються на їхній землі, очима кремлівських політиків. З іншого боку, більшість наших військовослужбовців виявились не готові побачити у російському солдаті агресора. На відміну від своїх українських колег, вояки російської армії готові застосовувати бойову зброю. Війна в Чечні їх навчила не вагатись перед лицем небезпеки. Підтвердженням цих слів є загибель від кулі російського снайпера українського військовослужбовця – прапорщика Сергія Кокуріна, під час штурму російським спецназом фотограмметричного центру ЗС України у Сімферополі. Не хочу, щоб ці слова були розтлумачені як заклик бачити у всіх росіянах ворогів, але слід пам'ятати, що зазвичай супротивники не носять на собі «бейджиків» із написами «загарбник» чи «агресор». Їх визначають за діями. Як кажуть французи: «A la guerre comme a la guerre» (на війні як на війні).

Андій Яцик.
«Крила України».

Украина-Россия: хронология конфликта

21.03.14

Россия завершила аннексию Крыма. Совет Федерации ратифицировал не признанные миром соглашения.

Российские оккупанты взяли под свой контроль Военно-медицинский центр ВМС Украины в Севастополе. Несколько десятков курсантов-моряков в Севастополе отказались переходить под флаг России и в знак протеста пели гимн Украины.

На аэродром "Бельбек" прибыло подразделение вооруженных российских оккупантов на 10 БТР.

В Брюсселе состоялась церемония подписания политической части Соглашения об ассоциации между Украиной и ЕС.

6 украинских кораблей отказываются переходить на сторону ЧФ РФ и остаются в составе ВМС Украины.

Путин подписал закон о вхождении Крыма в состав РФ.

"Гетман Сагайдачный" вернулся в Одессу. Экипаж остается верным Присяге. Военным в Крыму дан приказ защищать свои корабли и части от нападающих.

А.Турчинов считает необходимым создать в Крыму демилитаризованную зону.

Охрана госграницы на востоке усилена: "У нас есть приказ применять оружие".

На озере Донузлав остаются пять кораблей под флагами Украины: "Личный состав верен присяге".

Российские оккупанты захватили единственную украинскую подлодку "Запорожье". В Севастополе захвачен центр радиоэлектронной разведки ВМС Украины.

В Перевальном часть 36-й бригады береговой обороны ВМС Украины перешла на сторону РФ.

Глава Минобороны об украинских военных в Крыму: "Нет политического решения".

22.03.14

Замкомандира Керченского батальона морской пехоты Алексей Никифоров заявил о том, что в его части есть желающие перейти на сторону РФ. Командующий ВМС Украины заявил, что запасов продовольствия на заблокированных украинских кораблях в крымском озере Донузлав хватит на 10 суток.

Российские оккупанты начали штурм авиабригады в Новофедоровке.

Авиабригада в Новофедоровке выдержала штурм. Нападающие забросали военных дымовыми шашками и отступили. Но вскоре снова пришли, прикрываясь женщинами. Личный состав покинул часть.

Российский спецназ захватил корвет "Винница". Экипажу предлагают поднять Андреевский флаг.

Российские военные захватили воинскую часть в Бельбеке. Ворота проломлены с помощью БТРа, работал спецназ. Пострадали журналист и украинский солдат.

Матросы "Константина Ольшанского" заняли оборону. Корабль "Славутич" громят кувалдами, раздаются выстрелы.

СБУ арестовала в Одессе диверсионную группу ВС РФ с оружием: готовили взрывы.

Командира украинской воинской части в Бельбеке Юлия Мамчура похитили российские оккупанты. Его отвезли в военную тюрьму в Севастополе.

Офицеры газеты "Флот Украины" ВМС Украины остаются верны украинской присяге и не намерены переходить на службу в ВС РФ.

Россия накапливает наступательную военную технику на границе с Украиной.

23.03.14

Россия заблокировала треть боеспособного флота Украины, – Гайдук.

В Крыму захвачен заместитель командующего ВМС Украины по береговой обороне Игорь Воронченко.

Морской тральщик "Черкассы" сделал попытку прорвать блокаду на озере Донузлав.

Российские оккупационные войска в Крыму получили команду из Москвы "очистить" полуостров от очагов сопротивления украинских войск до 25 марта.

Десантники 25-й бригады с личным оружием и техникой возвращаются из Крыма в Днепропетровскую область.

Госпогранслужба, МВД и СБУ усилили контроль на границе с Крымом: ищут экстремистов и оружие.

Севастопольский военно-морской лицей отказался присягать оккупантам.

Украинские морские пехотинцы из Феодосии загрузили оружие и боеприпасы в машины и ждут приказа о выезде из Крыма.

24.03.14

Российские оккупанты открыли огонь по части морской пехоты в Феодосии. Часть захватили. С территории вывезли от 60 до 80 украинских морпехов. Российские военнослужащие захватили командира части и его заместителя и увезли в неизвестном направлении. Оккупанты избили комбата части и сожгли украинский флаг. Украинским морпехам поставили ультиматум – покинуть воинскую часть и уехать на материк до 15 часов.

Россия усиливает свой контингент в Приднестровье. Возле границы с Украиной появились БТРы.

СНБО принял решение о поручении Минобороны провести передислокацию воинских частей, расположенных в Крыму.

Попытки российских военных захватить тральщик "Черкассы" не увенчались успехом.

Группа вооруженных людей совершила налет на склад с оружием в Одесской области.

Около 50% личного состава украинских воинских частей в Крыму пожелали остаться на полуострове или перешли на сторону россиян.

Российские оккупанты захватили "Константин Ольшанский". Перед началом штурма команда успела испортить машину и электронику БДК. После захвата оккупанты вывели на палубу членов экипажа. Моряки исполнили гимн Украины, под звуки которого на судне спустили флаг.

Украина начала инвентаризацию имущества РФ для возможной компенсации.

Секретарь СНБО Андрей Парубий сообщил, что в рамках частичной мобилизации в украинскую армию уже мобилизованы более 10 тысяч граждан.

25.03.14

Морской тральщик "Черкассы", который стоит в озере Донузлав, продолжает быть верным Украине и готов к отражению атак со стороны российских оккупантов.

Нападавшие на склад с оружием в Одесской области задержаны. Возбуждено уголовное дело.

Российские военные постоянно устраивают провокации на границе, – Госпогранслужба.

25-я отдельная Днепропетровская воздушно-десантная бригада, которая находилась на плановых учениях в Крыму, в полном составе с оружием, на КамАЗах и бронетехнике покинула полуостров.

Украина продолжает переговоры с РФ по выводу своих войск из Крыма вместе с оружием и техникой.

Тральщик "Черкассы", последний корабль под флагом Украины в Крыму, захвачен российскими оккупантами.

26.03.14

В составе ВМС Украины осталось 10 кораблей. 51 был захвачен российскими войсками.

С корвета "Тернополь" 80 моряков после захвата российскими оккупантами остались в ВМС Украины, семеро перешли на сторону Кремля.

Россия продолжает провокации на границе и нарушения воздушного пространства Украины, – Госпогранслужба.

Обама: В ближайшее время планов принимать Украину в НАТО нет – но страны, не входящие в альянс, также могут рассчитывать на поддержку.

Украина начала передислокацию войск из Крыма.

На север Крыма движется колонна из 10 тралов РФ, на которых перевозят танки Т-64б из состава 36-й бригады береговой обороны (с.Перевальное).

Россия экспроприировала в Крыму авиакомплекс и бывшее хранилище ядерного оружия.

Украинские курсанты Академии ВМС Украины в Севастополе будут переведены для продолжения обучения на материковую Украину.

Полковника Юлия Мамчура и других задержанных в Крыму военных освободили и доставили в Чонгар.

Путин готовит вторжение по всему фронту – от Чернигова до Донецка, – военный эксперт.

130 морпехов из Феодосии расположены на базе президентского полка. Здесь воины будут ждать дальнейших приказов.

Российские войска приблизились к границам Украины, – глава Пентагона. Разведка США допускает вторжение РФ в Украину: ожидаются удары по Луганску, Донецку и Харькову.

ДЕМІЛІТАРИЗАЦІЯ КРИМУ

Українські військові залишають півострів

Виведення українських військ з території окупованого Криму – це не просто передислокація військ на материкову частину України. Це – частина великого плану щодо демілітаризації Криму, реалізацію якого Україна запропонувала Організації Об'єднаних Націй в контексті справи урегулювання російсько-українського воєнного конфлікту. Україна переконана, що Крим повинен стати демілітаризованою зоною і очікує підтримки ООН. Зі свого боку, генеральний секретар ООН Пан Гі Мун висловив свою підтримку мирних ініціатив Києва, закликав Україну і Росію утримуватись від будь-яких провокаційних дій.

У день виходу цього номера газети, 27 березня, на засіданні Генеральної асамблеї ООН Україна наполягала на демілітаризації Криму, і першим кроком до рішення цього питання став початок виведення з півострова українських військ.

Як відомо, 23 березня Рада національної безпеки і оборони України прийняла рішення "Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України". На підставі цього рішення й відповідно до статей 107 та 112 Конституції України виконуючий обов'язки Президента України, Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов підписав того ж дня відповідний Указ №339/2014. Цим Указом він постановив увести в дію рішення РНБО та покласти на її Секретаря контроль за виконанням рішення.

Цього рішення давно чекали в Україні всі, і особливо – військові. В першу чергу, звичайно, ті, хто служить у частинах та на кораблях, дислокованих у Криму. Проте раніше воно просто не могло бути прийнятим, і тому є чимало причин. Не будемо на сторінках газети спробувати давати оцінку діям Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України та уряду, лише зауважимо: як відомо, Україна не чекала агресії з боку Російської Федерації ніколи у своїй історії, а відтак, після того, що сталося рівно місяць тому, потребувала часу, аби розпочати мобілізацію, виконати перегрупування військ в країні та провести багато інших різнопланових заходів. Тепер, коли весь комплекс цих робіт розпочато й виконується, й прийняті відповідні рішення РНБО та Указ Президента України.

Комплекс заходів на виконання Указу Президента України розпочато Міністерством оборони України спільно зі Службою безпеки України, Управлінням державної охорони України та Службою зовнішньої розвідки України. Передислокація військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України, здійснюється у плановому порядку. При цьому забезпечується соціальний захист військовослужбовців і працівників таких військових частин (підрозділів), установ та організацій.

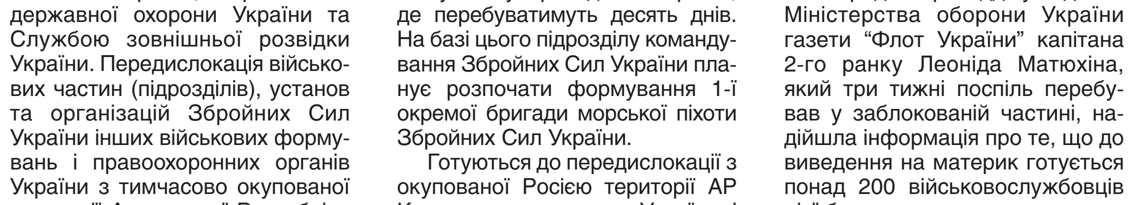
Звичайно, окрім самих захисників Вітчизни, які проявили під час березневих подій у Криму стійкість та мужність, евакуюють не менш героїчних членів сімей військовослужбовців, працівників військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України, державних службовців та окремих категорій громадян України, які виявили бажання залишити тимчасово окуповану територію Автономної Республіки Крим та міста Севастополя.

Виведення українських військ з Кримського півострову щойно розпочалося, й на момент підготовки номеру до друку виведено лише кілька підрозділів. Зокрема – вірних присязі українському народу моряків середнього десантного корабля "Кіровоград" та морських піхотинців з Феодосії. Близько 130 феодосійських морпіхів сьогодні знаходяться в окремому полку Президента України, де перебуватимуть десять днів. На базі цього підрозділу командування Збройних Сил України планує розпочати формування 1-ї окремої бригади морської піхоти Збройних Сил України.

Готуються до передислокації з окупованої Росією території АР Крим на материкову Україну і військовослужбовці окремої бригади тактичної авіації з Бельбека. Весь особовий склад захопленої бригади, який не зрадив українському народу, переведуть для подальшого проходження служби на аеродром Кульбакіне. Захоплений раніше у полон командир цієї частини полковник Юлій Мамчур, який завдяки своїй мужності під час блокування й захоплення аеродрому та його інфраструктури став відомий на весь світ, разом із чотирма іншими захопленими росіянами українськими офіцерами днями був звільнений. Крім нього це – генерал-майор Ігор Воронченко, підполковник Дмитро Делятицький, майор Ростислав Ломтєв, капітан 2-го рангу В'ячеслав Дем'яненко та старший лейтенант Олександр Філіпов.

Також перед виходом номера стало відомо про те, що на північ Криму висунулася колона російської техніки, що перевозить захоплені у 36-й окремій бригаді берегової оборони ВМС України в Перевальному танки Т-64Б. Колона з 10 тралів супроводжувалася автомобілями ДАІ та ВАІ. Важко сказати мету цього заходу – швидше за все, це покаже час. Натомість від колишнього кореспондента нашої газети, а нині – редактора відділу видання Міністерства оборони України газети "Флот України" капітана 2-го ранку Леоніда Матюхіна, який три тижні поспіль перебував у заблокованій частині, надійшла інформація про те, що до виведення на материк готується понад 200 військовослужбовців цієї бригади.

Олексій Тригуб. "Крила України". Фото Леоніда Матюхіна.

Обращение авиаторов Бреславльского полка армейской авиации Вооруженных Сил Украины ко всем представителям и ветеранам авиации Вооруженных Сил России

Дорогие авиаторы Вооруженных Сил России, ветераны авиации, наши боевые друзья!

К вам обращается личный состав 7-го отдельного Бреславльского полка армейской авиации, который дислоцируется на Западе Украины в Новом Калинове Львовской области.

Наш полк начинал свой боевой путь в грозные годы Великой Отечественной войны. В составе полка воевали россияне, украинцы, белорусы, литовцы, молдаване, азербайджанцы, представители других национальностей Советского Союза. Экипажи самолетов и специалисты групп обслуживания авиационной техники были объединены одной мыслью, целью и задачей – победить врага.

После победы наши народы приступили к строительству мирной жизни, к восстановлению разрушенного войной народного хозяйства. Несмотря на неимоверное количество проблем, россияне и украинцы вместе поднимали из разрухи города и села, фабрики и заводы. Наша кровь перемешалась новой жизнью в наших детях, и мы радовались миру на нашей земле.

А потом был Афган. Мы были там вместе: украинцы и русские – плечом к плечу. Шли под пули, прикрывая друг друга, сцепив зубы, вытаскивали раненых и мертвых, никогда не выясняя, кто из нас русский, а кто украинец.

Мы никогда не делили Бога, но всегда делили хлеб. Шли в одном экипаже – украинец и россиянин. Мы были против войны, но нас не спрашивали. И настоящую цену этого ада знают только матери, которые одинаково, что в России, что в Украине, рыдали над телами своих сыновей.

А потом был Чернобыль. И там – плечо к плечу: россиянин и украинец. Вместе спасали мир от ядерной катастрофы. А матери снова пели последние колыбельные навек умолкшим сыновьям. Одинаково в России и в Украине насыпалась свежая земля на могилах. И дети малые, и русские, и украинские, звали своих погибших отцов одним языком – языком горя и слез.

В 1991 году пути России и Украины разошлись. Так сложилось исторически. Но мы не переставали дружить, растить детей и внуков, радоваться совместным победам уже на мирном фронте.

А потом миротворчество – Югославия, Сьерра-Леоне или как для нас привычнее – Сьерра, Либерия, Конго. Наши летчики снова – рядом. Летали в таких условиях, где взлет и посадка на грани. Но мы были верны своему долгу: нести людям мир, невзирая на то, какой у них цвет кожи и на каких языках они говорят. И снова – плечом к плечу: россиянин и украинец вывозили раненых и отдавали свой паек детям с воспаленными от голода и болезней глазенками – только бы жили, только бы не умирали.

Где-то там, на привалах, в коримеках, бунгалах или просто на пятачках посадочных площадок посреди джунглей мы сидели за одним столом и снова, как когда-то в далеком Афгане, делили хлеб и пели песни украинские и русские. И порой, случалось, что для командира экипажа – украинца, родным был флаг России, а командир отряда – россиянин с гордостью поднимал флаг Украины. И пел украинец гимн российской страны, а россиянин – своей Украины. И никогда между нами не возникало вражды.

А сейчас… В 21 веке, на нашей земле… В небе, которое мы так любим, зависло слово – война. Война российского и украинского народов. Нас решили столкнуть друг с другом. Против нас всех уже ведется информационная война: за указаниями тех, для кого она – не голодные дети, не скорбь и слезы матерей, а – деньги. Эти люди не остановятся ни перед чем: будут обманывать и сеять вражду между нами, военными и гражданскими людьми России и Украины, народами, судьбы которых тесно связаны одной кровью и одной культурой.

Мы, офицеры-летчики, которые прошли Афганистан, Чернобыль, миротворческие миссии в Европе, Азии и Африке, живем во Львове и Тернополе, Ровно и Ивано-Франковске, на Волыни и в Ужгороде – городах и селах Западной Украины. Среди нас – много россиян, для которых украинская земля стала родной. Так сложилась судьба.

Здесь, на земле Запада Украины, нет неофашистов, экстремистов и террористов, как рассказывают средства массовой информации. Здесь живут обычные люди. Они отличаются от других только тем, что для них цена свободы и демократии – это цена их человеческого достоинства. Эти люди очень многое пережили. Они знают, что такое голод, ссылки, тюрьмы, потеря родных. Матери этого края до сих пор верят, что на кладбищах в цинковых гробах лежит только форма, а их сыновья еще вернутся из Афгана.

Эти люди очень любят свой дом, свою землю, свою страну. Их судьбы тесно переплетены с Россией – их родственники живут на Вашей земле. Во Львове и Ивано-Франковске свободно разговаривают на украинском и русском. Украинцы – труженики, но страдают от коррупции и обмана. Они устали от нечестности судов, произвола милиции и прокуратуры. Органы власти коррумпированы. Поэтому народ и восстал.

Украинцы хотят жить в стране, где есть свобода, где власть уважает закон. Они мечтают избавиться от воров и коррупционеров. Они хотят сеять хлеб, получать честные зарплаты, давать своим детям достойное образование и чтобы их старые отцы и матери больше не умирали в нищете.

Побратимы! Вы, как никто, знаете настоящую цену войны. Война не нужна. Ни россиянам, ни украинцам. Ее надо остановить.

И Вы, кто дарил мир разным народам на Земле, сегодня должны исполнить свой долг – выступить миротворцами и прекратить это безумство.

Уже 25 лет 15 февраля Россия и Украина отмечают годовщину вывода Советских войск из Афганистана. Если не остановимся – на календаре появится дата нового черного праздника – дня вывода российских войск из Украины. И обезумевшие от горя матери снова будут рыдать над телами своих погибших сыновей одинаково как в Украине, так и в России.

Остановим войну! Мы должны это сделать. Иначе, как после этого жить?

НАРОЩЕННЯ ПОТУЖНОСТІ

Українські військові впевнено виконують завдання за призначенням

Військові частини та підрозділи Збройних Сил України продовжують нарощувати бойову спроможність у визначених районах.

Сьогодні особовий склад військових частин та підрозділів усіх видів і родів військ Збройних Сил України здійснює якісний прорив у відновленні практичних знань та умінь у застосуванні озброєння й військової техніки на полігонах та у місцях виконання завдань.

У процесі нарощування боєздатності військові частини демонструють достатній рівень навченості особового складу та злагодженість підрозділів.

Належна державна та суспільна підтримка Українського війська щодо збільшення фінансового ресурсу, матеріально-технічного, інженерного, медичного, інформаційного забезпечення суттєво зміцнили моральний дух українських військовослужбовців та їх готовність до професійних дій в умовах конкретної обстановки.

Під час вдосконалення практичних дій здійснюється відновлення технічної готовності озброєння, військової техніки, засобів зв'язку та інформаційних систем.

Система управління здатна забезпечити оперативне та стійке керування військами.

www.mil.gov.ua

ЗАХИСНИКИ НЕБА

“...Обов’язок захищати наш народ ми виконаємо будь-якою ціною!”

В Україні і далі тривають тактичні навчання, ініційовані оборонним відомством з метою перевірки боєготовності вітчизняних Збройних Сил. У рамках цих заходів окремий зенітний ракетний дивізіон, здійснивши 60-годинний марш, зайняв нову позицію.

– Подолавши за визначений час складний шлях у понад півтисячі кілометрів, наш підрозділ розгорнувся у новій точці. Особливо важливою та приємною була підтримка з боку населення, яке зустрічало нашу колону надзвичайно привітно, як справжніх захисників. Багато хто знімав нас на камери і фотографував. А на одній із зупинок до нас на мотоблоці під’їхав похилого віку чоловік, привіз березовий сік, щоб ми втамували спрагу та відновили сили, – розповідає заступник командира зенітного ракетного дивізіону з виховної роботи майор Юрій Фурт.

– Загалом же, особовий склад стійко переніс труднощі цього маршу, адже всі військовослужбовці у нас підготовлені та досвідчені професіонали, які неодноразово брали участь у різних навчаннях. Техніка та озброєння також перевірені і готові до використання за призначенням, – додав він.

В свою чергу, командир дивізіону підполковник Олег Красноноc зазначив, що кінцеве завдання йому поки що не відоме. Можливо, командуванням буде прийнято рішення про подальше переміщення дивізіону в інший район для прикриття Сухопутних військ або важливих державних об’єктів.

– Ми взяли на себе обов’язок захищати наш народ і ми виконаємо його будь-якою ціною! – наголосив командир.

В дорогу збирали всією громадою

Прості мешканці Стрийщини зібрали вартовим неба 300 тисяч гривень

В тривожний для країни час день частини відзначив Стрийський зенітний ракетний полк. Вартові неба отримали привітання від командування та братів по зброї. Прийшли привітати ракетників і представники місцевої влади, духовенства і громадськості. Варто зазначити, що підтримку краян зенітники відчувають не тільки на словах.

– У перші дні березня до нашого полку звернулися активісти штабу “Народної самооборони” Стрийщини, – розповідає заступник командира частини по роботі з особовим складом підполковник Ігор Шпаргалюк, – вони попросили нас скласти список найнеобхіднішого для підвищення бойової готовності полку. Пообіцяли організувати для цієї справи небайдужих. Скажу відверто – допомога нам була конче потрібна, а її обсяги нас вразили. Допомагали хто чим може.

Акціонер товариства “IDS GROUP” Микола Кміть придбав сорок вісім акумуляторних батарей великої ємності. “Благодійний фонд Карпінських” надав електростанції, засоби освітлення, спальні мішки та інші предмети для проживання особового складу частини у польових умовах. Голова спостережної ради “IDS GROUP” Всеволод Білас, генеральний директор ПАТ “Моршинський завод мінеральних вод “Оскар” Валерій Жовнір, підприємства “Сяйво-Стрий”, “Галичина-Захід”, “Стрийські делікатеси”, церковні громади, сільські голови та мешканці навколишніх сіл Стрийського району надали допомогу продовольством, яке можна використовувати в польових умовах. Президент фонду “Добре серце” Олег Канівець та настоятель храму Благовіщення Пресвятої Богородиці отець Василь з парафіянами придбали для частини засоби зв’язку. Надали допомогу військовим і офіцери запасу, які в різні роки проходили службу в полку. Наприклад, директор ТзОВ “Аква-Еко” Валерій Супруненко (він очолював полк в 2003-2006 роках) передав військовим продовольчі пайки, а Борис Омельяненко (командував окремим зенітним ракетним дивізіоном до 2009 року) придбав для своїх колег портативні радіостанції. Члени міської організації Конгресу українських націоналістів надали вартовим неба технічні засоби охорони та спостереження. Фірма “Укрпол” – канцелярське приладдя. Грошові пожертви збирали в церквах Стрийського району. Так, голова сільської ради та мешканці села Нежухів зібрали військовим 25 тисяч гривень. Окрім того активісти штабу “Народної самооборони” Стрийщини допомогли провести ремонт та відновити справність автомобільної техніки полку – придбали необхідні частини, ремонтні комплекти, поміняли автомобільні гумові покришки та акумулятори тощо.

– Розмір наданої допомоги перевищує триста тисяч гривень, – зазначив підполковник Ігор Шпаргалюк, – через декілька днів після завершення всіх ремонтних робіт один з підрозділів частини вирушив на навчання в інші регіони країни. Така екстрена народна допомога дозволила в дуже стислі терміни відновити справність техніки.

В дальню дорогу окрім бойових товаришів ракетників випроваджали і духовні наставники. Настоятель храму Усіх Святих Українського народу отець Іван Барабаш та отець Богдан Манишин освятили бойову техніку і благословили воїнів на захист свого народу. На озброєнні полку – зенітні ракетні комплекси “Бук М1”. Свою зброю вартові неба люблять і поважають. Ці комплекси хоча і розроблені багато років тому, й досі залишаються актуальними у боротьбі з повітряними цілями. Вони надзвичайно мобільні – здатні виконати стрімкий марш до 500 кілометрів без дозаправки. На дорогах розвивають швидкість до 60 кілометрів на годину, по бездоріжжю – 40 кілометрів на годину. Вражають цілі на висоті від 15 метрів до 22 кілометрів та на відстані до 35 кілометрів. “Можуть діяти у складі підрозділу, – розповідають вартові неба, – наприклад, у склад дивізіону входить одинадцять одиниць бойової техніки. Але змінити хід повітряного бою може навіть екіпаж однієї пускової установки у складі чотирьох досвідчених зенітників. Вони можуть виконати марш до заданого місця, зайняти позицію і замаскуватися. На свою жертву в такій засідці екіпаж може чекати скільки завгодно довго. Виявити таку машину важко будь-якими видами розвідки. Після того, як з’явилась ціль, ракетники можуть негайно вступити в бій – далі все залежить від професіоналізму. До речі останнім часом на державних полігонах бойові обслуги багато уваги приділяли саме веденню вогню з маршу та засідки. За підсумками 2013 року дивізіон та батарея полку визнані кращими в Повітряних Силах ЗС України.

Владислав Дем’яненко.
Владислав Назаркевич.
“Крила України”.
Фото Владислава Дем’яненка.

ЛЬОТНА ПРАКТИКА

Вдосконалення льотних навичок

На базі Чугуївської авіаційної бригади продовжується практичне вдосконалення льотної майстерності як досвідченим льотним складом, так й молодими пілотами. Під час льотних змін льотчики виконали перевірки за видами льотної підготовки, покращили навички ведення бойових дій відповідно до курсу бойової підготовки авіації. Під час льотної зміни випускник 2012 року лейтенант Станіслав Соломко виконав політ на практичне застосування зброї по наземних цілях зі складних видів маневру, а випускники 2013 року лейтенанти Олег Климов та Олексій Рєзниченко приступили до відпрацювання техніки пілотування у складі груп тактичного призначення. Завдяки злагодженим діям льотного та інженерно-технічного складу авіаційної бригади завдання, визначені плановою таблицею, виконані повністю.

Іван Кравченко. м.Харків. Фото автора.

БОЙОВА ГОТОВНІСТЬ

Здатні знищити всі повітряні цілі

У зв'язку з проведенням масштабних військових навчань Львівський зенітний ракетний полк імені Івана Виговського посилив несення бойового чергування в системі протиповітряної оборони країни.

– Зараз у нас чергують всі зенітні ракетні підрозділи, – розповідає заступник командира частини по роботі з особовим складом підполковник Олексій Колодін, – також вжито серйозних заходів для посилення охорони та оборони важливих об'єктів.

На озброєнні цього полку знаходяться зенітні ракетні комплекси С-300. Вони можуть знищувати всі існуючі на сьогодні повітряні цілі та засоби повітряного нападу. При потребі комплекс можна згорнути, транспортувати на інші позиції і вже на новому місці почати обороняти українське небо.

Владислав Назаркевич. "Крила України".

НОВИНИ З ВВНЗ

Полігонне навчання випускників

На Харківщині з курсантами випускного курсу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба тривають тактико-спеціальні навчання. Комплексний захід відбувається на базі загальновійськового полігона із залученням широкого спектру військової техніки.

– Під час цих занять курсанти-випускники усіх факультетів нашого університету удосконалюють практичні навички при несенні бойового чергування, організації охорони та оборони об'єктів, відбиття засобів повітряного нападу тощо, – зазначив ВО начальника ХУПСу військовий льотчик першого класу генерал-майор Андрій Алімпієв.

Також в ході польового заходу кожен курсант зможе практично удосконалити функціональні обов'язки на первинних офіцерських посадах.

Дмитро Чалий. м.Харків. Фото автора.

СПІВРОБІТНИЦТВО

Іракські льотчики хочуть навчатись у Харкові

Харківський університет Повітряних Сил відвідали представники Республіки Ірак на чолі з проректором коледжу-університету Курдистану Різгар Джей Азіз Галалі. Головною метою візиту стало обговорення з керівництвом харківського вишу можливостей підготовки на базі університету військових фахівців для Збройних сил Республіки Ірак.

Під час перебування у ХУПСі іноземні гості мали змогу оглянути об'єкти навчально-матеріальної бази університету, навчальні класи, барокамеру, авіаційний тренажер, ознайомитись з особливостями навчальних програм за спеціальностями та умовами проживання курсантів.

Іван Кравченко. м.Харків.

НАРОД З АРМІЄЮ

Від заможних бізнесменів – до студентів і пенсіонерів

Небайдужі українці масово підтримують українську армію

Продукти харчування, одяг, взуття, медикаменти, автозапчастини, пальне і багато іншого передають українці на потреби Збройних Сил. Допомагають армійцям як пересічні громадяни, так і депутати, підприємства, товариства. Щодня на рахунки армії надходять сотні тисяч гривень. Кожен допомагає, чим може.

Хто смс, а хто – вертоліт

Тисячі українців щоденно відправляють смс на номер 565. В рамках акції "Підтримай Українську армію" на рахунки Міноборони України надійшло більше 51 мільйона гривень (станом на 25 березня). А дехто надає перевагу допомозі "із рук – в руки". Так, наприклад, нещодавно до Державної прикордонної служби звернувся громадянин України, який в 90-х роках проходив службу пілотом у авіаполку Прикордонних військ. Чоловік запропонував допомогу як льотчик-професіонал. Окрім того, він дозволив використовувати в охороні кордону його власний, офіційно зареєстрований гелікоптер, а всі витрати з його обслуговування взяв на себе.

Вмовляти не доводиться

Свій одноденний заробіток на потреби Збройних Сил перерахували працівники апарату ВР, чимало медиків, науковців, вчителів, державних працівників по усій країні. Усі кошти надійшли на благодійний рахунок Оборонного відомства. А керівник львівського міського центру мікрохірургії ока Ігор Новицький перерахував на рахунок армії усю місячну зарплату.

– Несподівано для мене і для багатьох людей наша армія проявила мужність, героїзм, патріотизм і стала на захист народу, – каже Ігор Новицький. – Я б хотів, аби армія відчула, що народ цінує її мужність і відвагу. Військовослужбовці живуть у гуртожитках, заробітні платні у них малі. Тож мені здається, було б дуже добре, аби люди відраховували на кошт армії якісь свої збереження, частини зарплат. І щоб це було масово, аби люди показали, що вони цінують вчинки військових.

Свій внесок у добру справу роблять і пересічні громадяни Житомирщини. Протягом тижня було зібрано понад двохсот тисяч гривень на потреби армії.

Військові визнають – підтримка справді небачена. Хтось перераховує кошти на центральні рахунки, хтось зв'язується з частинами і допомагає грішми, речами та продуктами на місці. Жителі лише одного Оратівського району Вінниччини за тиждень зібрали більше 120 тонн продуктів.

– Надати допомогу армії жителів району вмовляти не було потреби. Відгукнулися усі: і керівники сільгосппідприємств, і фермери, і прості робітники, – розповідає депутат Оратівської сільради Микола Рябенко. – Зібрані продукти поступово доставляються в місця розташування підрозділів Збройних Сил України.

З миру по нитці

І словом, і ділом допомагають військовим у Полтаві. Їм передали більше тридцяти найменувань продукції як фабричного, так і власного виробництва. До переліку увійшли м'ясні та рибні консерви, макаронні вироби, печиво та солодощі, овочі, фрукти, горіхи та консервація.

– Ми розуміємо, що наш візит до військовослужбовців частини – крапля у морі на тлі нагальних проблем нашої армії, – зазначив кавалер ордена Червоної Зірки Іван Петренко, який є головою районної спілки учасників бойових дій, що організувала акцію. – Але кожна така крапля щирої допомоги, яка вливається у величезне море народного руху, піднімає моральний дух наших захисників і демонструє справжню єдність усіх поколінь та верств населення з тими, хто стоїть на захисті миру та безпеки нашої країни. Ми, учасники бойових дій, пройшли через випробування вогнем та залізом на чужій землі. І при цьому залишились вірними таким поняттям, як військовий обов'язок, честь та гідність. А військовослужбовці Збройних Сил України сьогодні захищають свої домівки, свій народ, свою країну. Тому цей фактор є головним у розумінні того, що морально ми значно сильніші від загарбників. Ми й далі продовжуватимемо усіляко підтримувати наших вояків.

І ремонт – під силу!

Волинські волонтери взялись за відновлення армійської техніки. Організувались вони самостійно за допомогою соціальних мереж.

– Понад 60 чоловіків-волонтерів Володимира-Волинського району та міста Нововолинська перевіряють технічний стан автомобільної техніки однієї з механізованих частин оперативного командування "Північ". Це, зокрема, вантажні автомобілі ЗІЛ-131, ГАЗ-66, Урал-4320. Фактично усі чоловіки-волонтери мають досвід військової служби у ремонтно-відновлювальних армійських підрозділах або ж професійно займалися питаннями ремонту автомобільної техніки в цивільному житті.

Із ремонтом військової техніки допомагають і на Рівненщині. Місцеві підприємці забезпечили відновлення кількох одиниць військової техніки, що дозволило поставити у стрій ті автомобілі, на ремонт яких у попередні роки не вистачало коштів. Також підприємці закупили медикаменти для особового складу. Матеріальну допомогу надала і Федерація профспілок Рівненської області.

– Сьогодні кожен може допомогти і перерахувати на потреби української армії кілька гривень. Для однієї людини – це сума незначна, але спільно ми можемо надати відчутну допомогу нашим воякам, які опинилися у скрутному становищі. Нині вони захищають нашу Батьківщину, і обов'язок кожного громадянина – допомогти і підтримати їх, – зазначив голова Федерації профспілок Рівненської області Микола Шершун.

А підприємцями Житомирщини було закуплено та передано одній з військових частин акумулятори загальною вартістю понад 90 тисяч гривень.

Допомагають і засуджені, і священики

А у місті Бердичів керівництво Райківської виправної колонії передали пошите засудженими військове взуття особовому складу однієї з військових частин.

Допомагають армійцям і священики. У храмі святих апостолів Петра і Павла у Львові уже більше тижня збирають гроші на підтримку українських військових. Спорядження вже придбали на суму більше двохсот тисяч гривень.

– Це починаючи від військових спальників, кариматів, закінчуючи бронежилетами для того, щоб військовослужбовці почували себе у безпеці. Звичайно, що ми не фінансуємо зброю. У нас такого немає. Підтримуємо виключно гуманітарні потреби, – розповідає священик Степан Сус. – Гроші нерідко приносять і ті, хто нещодавно сам просив про допомогу. 75-річна Марина Мельник зі своєї пенсії у 1200 гривень вкинула у скриньку половину. Спершу 500 гривень, але на півдорозі повернулася і докинула ще п'ятдесят.

Розміщення військових

Українські міста готуються приймати сім'ї військовослужбовців із Криму. У більшості із областей наразі зарезервовані місця у санаторіях і пансіонатах. До того ж допомогу із розміщенням готові надати тисячі українців. В уряді обіцяють, що родини військовослужбовців отримають не лише належні умови проживання, але і харчування, медичну і психологічну допомогу.

Підготувала
Анастасія Олехнович. "Крила України".

ЮВІЛЕЙ

Тут буде військовий парк

25 березня з нагоди 70-ї річниці від дня створення квартирно-експлуатаційного відділу міста Вінниці його працівники заклали новий сквер.

Ідея «освіжити» територію навколо будівлі Вінницького КЕВ, виникла ще взимку. З одного боку старі, нерідко трухляві дерева, посаджені, мабуть, ще у повоєнні роки, не лише втратили свій естетичний вигляд, а й почали становити справжню небезпеку для перехожих. З боку іншого – «вітер перемін», який нещодавно змів стару владу в країні, надихнув «військових комунальників» не лише переглянути старі принципи своєї роботи – так би мовити змінити атмосферу «всередині» самої будівлі, а й поміняти обстановку навколо неї. Приурочити цю благородну справу вирішили поважній даті – 70-річчю з нагоди заснування квартирно-експлуатаційного відділу, яка припадає на кінець березня. До того ж, будь-яке «застільне» святкування, навіть ювілею, у цей неоднозначний час видається абсолютно не прийнятним. Таку думку керівництва підтримали усі працівники КЕВ.

Підготовка до «урочистої частини» розпочалась заздалегідь. У відповідній інстанції було отримано дозвіл на здійснення вирубки старих дерев, організовано транспорт і його заправку для вивезення деревини і доставку саджанців дерев та кущів. Слід додати, що жодної копійки із бюджету на увесь цей комплекс заходів витрачено не було.

– Сьогодні, в день ювілею нашого колективу, ми посадили понад 50 кущів, хвойних і листяних дерев, – розповідає її начальник Василь Касьян. – Частину саджанців нам подарували лісничі та керівники деяких господарств, що займаються їх вирощуванням, інші придбали за рахунок добровільних пожертв наших співробітників. Здавали, хто скільки міг. Кожен вважає за необхідне у такий спосіб залишити по собі пам'ять нащадкам.

На завершення усі працівники КЕВ міста Вінниці зробили колективний знімок на згадку.

Андрій Яцик. «Крила України».
Фото автора.

БАТЬКІВЩИНА КЛИЧЕ

Мобілізація триває за планом

В Україні триває часткова мобілізація. Бажаючих стати на захист Батьківщини із зброєю в руках набагато більше, ніж заплановано призвати до лав Збройних Сил та новоствореної Національної гвардії України, тому у військових комісаріатів наразі є можливість обирати найбільш підготовлених та здорових добровольців. Загалом протягом березня-квітня планується призвати до війська менше 50 тисяч чоловік – по 20 тисяч до Збройних Сил та Національної гвардії, і ще 4 тисячі – до Державної прикордонної служби України. Бажаючі служити стали вишиковуватися у черги до військкоматів ще перед початком мобілізації, що говорить про загальний підйом у державі й патріотизм українців.Сьогодні вже призвано понад 10 тисяч осіб. Лише колишніх десантників, еліти Збройних Сил, хоче повернутися під блакитно-зелені знамена ВДВ понад 5000 чоловік! Військкомати 24 областей країни, виконуючи й перевиконуючи плани часткової мобілізації, призивають на навчальні збори й військову службу молодих та вже зрілих патріотів України, працюючи буквально вдень і вночі.

Так, понад 1000 осіб вже успішно відібрано та призвано до лав захисників Вітчизни військкоматами Харківщини.

– До райвійськкоматів щодня прибувають тисячі добровольців, деякі з бойовим досвідом чи поважною вислугою років. Тому у нас є можливість вибирати кращих із кращих, тільки справжніх патріотів. В першу чергу, комплектуються команди призовників для частин високомобільних десантних військ Збройних Сил та Державної прикордонної служби, – розповів заступник Харківського обласного військового комісара полковник Юрій Калгушкін.

Одним із перших добровольців, який прибув на збірний пункт одного з райвійськкоматів міста Харків, був майор запасу Руслан Чорний. За плечима чоловіка – 15 років служби у військах протиповітряної оборони. Сьогодні він є досить успішним підприємцем, веде бізнес по всій країні і останні декілька років із сім'єю мешкає в Києві.

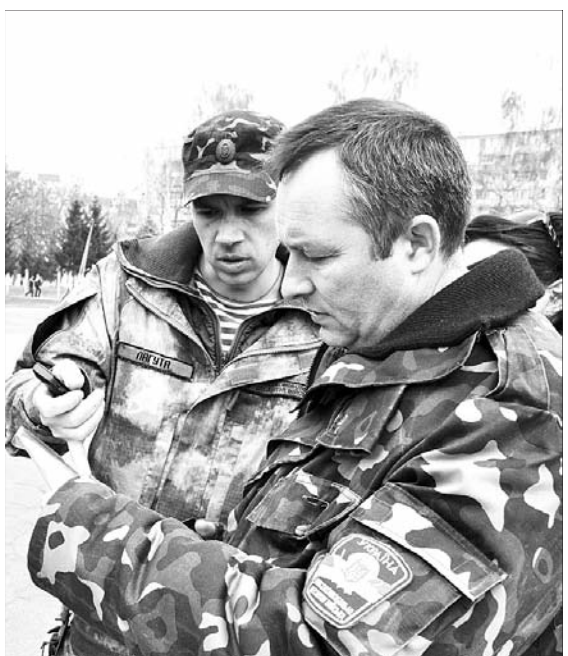
– Коли в середині березня ситуація навколо наших кордонів загострилась, то я вирішив повернутися до міста, де зареєстрований, аби повернутися до лав Збройних Сил. Адже, як мені, здоровому чоловіку, сидіти в теплій квартирі, дивитися в очі своїх дітей і спілкуватися з ними на патріотичні теми?! Вірю, що перемога буде за нами і тривожні хмари незабаром над нашою державою розійдуться, – сказав Руслан Чорний.

За словами командування Харківського облвійськкомату, усі важливі завдання щодо відбору призовників будуть виконані в найкоротший термін.

А на базі збірного пункту Полтавського обласного військового комісаріату відбувся урочистий захід із складання Військової присяги військовослужбовцями запасу. З цього приводу на плацу військкомату був вишикуваний особовий склад закладу, а також військовозобов'язані, які прибули на навчальні збори згідно з вимогами плану часткової мобілізації.

Як зазначив заступник обласного військового комісара з виховної роботи підполковник Ярослав Пістун, цей день став без перебільшення визначним у житті кожного, хто став до лав захисників Вітчизни.

– Наше військо зростає не тільки кількісно, а і якісно, адже Військова присяга є головним законом життя кожного, хто взяв на себе відповідальність за мир та безпеку нашої держави, – зазначив офіцер. – Ті ж, хто свого часу за якихось причин не склав Військову присягу на вірність українському народові, зробили це сьогодні, продемонструвавши високу громадянську свідомість та відповідальність. І можна бути впевненими у тому, що кожен із числа призваних військовослужбовців запасу

з честю виконає свій конституційний обов'язок!

Призов за частковою мобілізацією відбувається по свій території України, окрім тимчасово окупованої – Криму. Переважна більшість тих, хто підпадає під мобілізацію і наразі призивається до лав вітчизняного війська, щиро бажають захистити свою рідну землю від інтервенції. Проте багато з них хвилюються через те, що можуть втратити роботу, можуть бути відраховані з навчання, не матимуть змоги виплачувати кредити…

У Житомирі ще до роз'яснень уряду з приводу вирішення цих проблемних питань справою зайнялися очільники області. Так, заступник голови Житомирської облдержадміністрації Ярослав Долгих разом із спеціалістами різних галузей побував у військових частинах, дислокованих на теренах області, щоб допомогти кожному військовозобов'язаному індивідуально. Варто зазначити, що всі питання вирішуватимуться на рівні профільних державних структур. У спілкуванні з журналістами Ярослав Дмитрович зазначив, що наразі керівництво області займається вирішенням всіх питань військовозобов'язаних, гарантує соціальний захист їм та їхнім сім'ям.

Що ж стосується питань, що хвилюють тих, хто, залишаючи сім'ї та роботу, йде до військкоматів, а звідти – на навчальні збори, то з цього приводу уряд два чіткі роз'яснення. Вони стосуються прав та обов'язків, соціального та правового захисту військовозобов'язаних, призваних на військову службу у зв'язку з мобілізацією, резервістів, а також військовослужбовців, прийнятих на військову службу в добровільному порядку (за контрактом).

Загалом заходи мобілізації проходять в плановому порядку та у визначені терміни. Втім, вони виявили деякі проблеми законодавчого характеру в умовах ринкової економіки. Оборонному відомству вдалося опрацювати проекти змін до законів України, які унормовують проблемні питання, пов'язані з збереженням робочих місць військовозобов'язаних на час проведення мобілізації, збільшенням грошових виплат, а також пом'якшують зобов'язання податкового та кредитного характеру на час виконання обов'язків військової служби в умовах особливого періоду.

Так, у ці дні широкому загалу стало відомо, що за призваними на збори військовозобов'язаними на весь період зборів та за резервістами на весь час виконання ними обов'язків служби у військовому резерві, включаючи час проїзду до місця їх проведення і назад, зберігаються місце роботи, а також займана посада та середня заробітна плата на підприємстві, в установі, організації незалежно від підпорядкування і форм власності.

Виплата середньої заробітної плати військовозобов'язаним за весь період зборів та резервістам за час виконання ними обов'язків служби у військовому резерві здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Якщо військовозобов'язаний захворів під час зборів і продовжує хворіти після їх закінчення, за ним зберігається місце роботи і займана посада, а з дня закінчення зборів, у разі тимчасової непрацездатності, замість заробітної плати виплачується допомога по тимчасовій непрацездатності відповідно до закону.

Якщо резервіст захворів під час виконання ним обов'язків служби у військовому резерві і продовжує хворіти після закінчення терміну виконання цих обов'язків, за ним зберігаються місце роботи і займана посада, а з дня закінчення терміну виконання цих обов'язків, у разі тимчасової непрацездатності, замість заробітної плати виплачується допомога по тимчасовій непрацездатності відповідно до закону.

В цілому перелік прав та обов'язків призваних військовозобов'язаних та резервістів досить значний. Повністю із ним можна ознайомитися на веб-сайті газети "Крила України" та веб-сайті Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

Олексій Тригуб,
Володимир Лазарєв.
"Крила України".
Р.Лінник (м.Житомир), Д.Горбунов (м.Харків).

НАСЛІДКИ РОСІЙСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ

Біженці нашвидкоруч пакують валізи і тікають із Криму

Дедалі більше людей покидають Кримський півострів. Без одягу, миючих засобів, зубних щіток і харчів ... Кримські татари часто мають при собі лише документи. Готівки також немає, адже кредитні картки кримських банків здебільшого заблоковані. Там, у Криму, вони залишили все – будинки, одяг, меблі. Все, що було нажито роками.

Зупинитися кримським татарам є де. Близько п'яти тисяч біженців прийняв Київ, Львівщина, Закарпаття, центральна Україна. Кілька десятків кримчан прийняла Польща. У першу чергу біженці скаржаться на невизначеність.

– Якщо раніше ми будували плани на майбутнє, – ділиться Алія, кримчанка, – то зараз у житті наступив повний хаос. Невизначеність розпочалась після вторгнення російських військ. Після референдуму на півострові про спокій довелось повністю забути. Коли ми покидали Крим, білет на потяг було майже неможливо придбати. Взяли із собою паспорт, документи і найнеобхідніше. Дитина і досі не зрозуміла, чому ми переїхали. Нам надала тимчасовий притулок сім'я із Львова. Проте що робити далі – невідомо. Жити в Росії ми не хочемо, ми – українці.

Більшість сімей, що тікають із Криму, мають маленьких діток. Як правило, із домівок зриваються цілими родинами. Дехто переживає переселення вже вдруге.

– Чверть століття тому я залишила Магадан, куди після Другої світової війни виселили моїх батьків, і повернулася на історичну батьківщину до Криму – розповідає Сюсанна. – Тепер – новий переїзд. Коли виїжджали, не дивились ні на що, залишали все в Криму. Поспішали вивезти звідти дітей. Зараз діти не відвідують школу, а пенсіонери не отримують пенсій. Багато хто запитує, чому ми тікаємо. Скільки це ще триватиме – невідомо.

Усім їм не вистачає найнеобхіднішого – ковдр, їжі, дитячих іграшок, гребінців. Допомагають кримським татарам усією країною. Волонтери є у кожному українському місті. Про потреби оголошують у соціальних мережах.

– Приносять одяг, дитячі книжечки, їжу, – розповідає Ольга Брига, волонтер. – Я навіть не думала, що українці – такі людяні і чуйні. Допомагають, чим можуть. Деякі політики навіть готові віддати кримчанам цілі будинки у тимчасове користування. Найбільшою проблемою залишається працевлаштування. Ми постійно звертаємось до роботодавців із вимогою допомогти.

Тим часом, в. о. Президента, Голова Верховної Ради Олександр Турчинов переконаний, що скоро біженці зможуть повернутися назад до Криму.

– Для сотень тисяч громадян окупація Криму перетворилася на особисту трагедію. І я попросив Кабінет Міністрів, відповідні установи та відомства, які будуть займатися допомогою біженцям з Криму, не бюрократично, не формально, а щиро поставитися до цієї проблеми, – сказав він у Верховній Раді. – І наші військові, і громадяни, які змушені сьогодні покидати свої домівки, повернуться на свою Батьківщину, повернуться в свої домівки. І ми будемо чекати цього не так довго. Це відбудеться, я переконаний, найближчим часом. Крим був, є і буде українською землею.

Анастасія Олехнович.
"Крила України".

Заряджені ракетами

Крайні льотні зміни стали особливими для усього особового складу авіаційної ескадрильї підполковника Олексія Захарчука. І зовсім не тому, що збільшилася інтенсивність польотів і суттєво нарощуються бойові спроможності пілотів. У небі над Житомирщиною вони вкотре проводять льотну зміну: виконують як типові завдання, так і польоти на складний пілотаж. Та у цей тривожний час льотчики зажди були подумки із своїми побратимами у Бельбеку, які твердо і рішуче виконували конституційний обов'язок й залишаються вірними Військовій присязі.

"Спарка" виконала завдання

Звичайно, їм боляче було дивитись, як беззбройні льотчики, у піших порядках, із Бойовим прапором в руках, українським Державним гімном "атакують" добре озброєних агресорів. Не так вони мали б атакувати! Їх місце – в кабінах винищувачів, їхнє покликання – небо! Гул реактивних двигунів, форсаж, складний пілотаж та бойове застосування – ось справжнє життя військового льотчика!..

Мабуть, у кожного із військовослужбовців озерненської авіаційної ескадрильї у севастопольській бригаді служить однокашник, друг чи добре знайомий. Адже усі закінчували чи то Харківський університет Повітряних Сил, чи інші профільні навчальні заклади відомства. Що й казати, коли командир авіаційної бригади у Бельбеку – полковник Юлій Мамчур, не один рік прослужив в Озерному. Навіть уявити важко, що зараз на серці у цього самовідданого командира, коли частину знищували на очах, ламали навігаційне обладнання КДП, трощили літаки і ще хотіли – зламати людську волю.

Після кількох днів російського полону та неймовірного морального тиску командир залишився вірним українському народу і Військовій присязі!..

За таких умов кожна льотна зміна озерненців є особливою. Тепер вони повинні приборкати емоції, виконуючи завдання і за себе, й за тих хлопців. Адже ескадрилья несе бойове чергування в системі протиповітряної оборони держави. Планові польоти треба поєднувати із цим надзвичайно важливим завданням.

Льотна зміна, яка відбулась в Озерному минулого тижня, є типово для ескадрильї. Однак такої інтенсивності польотів льотчики не бачили давно. Тепер – обставини вимагають. За кілька тижнів пілоти частини відновилися у багатьох видах льотної підготовки. До строю поставили молодих льотчиків, а ті, що мають серйозний досвід, набули нових бойових спроможностей. Варто відзначити, що льотна зміна відбувалася в складних метеорологічних умовах, вдень та вночі. До польотів залучалася штатна техніка – бойові винищувачі Су-27УБ, Су-27 та навчальні Л-39.

Для майора Олександра Фоменка льотна зміна стала знаковою

Загалом за зміну льотний склад провів у небі кілька десятків годин.

Для льотчика 3-го класу майора Олександра Фоменка вона стала знаковою. Адже після перенавчання на новий тип винищувача, він здійснив свій перший самостійний виліт на Су-27. Мабуть, не варто говорити, наскільки важливою для військового льотчика є ця подія. Це як ювілейний день народження, як перший виліт у курсантські роки! Олександр наче і був стриманий, та не зміг приховати емоцій. За давньою традицією тільки-но він виліз з кабіни, його підхопили техніки і понесли до шасі винищувача проводити веселий ритуал (що роблять – видно на фото). Ще одна традиція – роздати усім цигарки. Тут, хоч-не-хоч, а закуриш – традиція…

– Так, це мій перший самостійний виліт на Су-27, – ділиться враженнями Олександр Фоменко, який із цією льотною зміною закрив 350-ту годину нальоту. – Політ тривав хвилин двадцять, усе без проблем, оцінку поставлять мої досвідчені інструктори-наставники. Це був тренувальний політ в зону та по колу. До цього проходив вивізну програму на Су-27УБ. Звичайно, польотом задоволений, тепер я можу самостійно пілотувати цей прекрасний винищувач. Для мене це дуже важливо, адже у тривожний час, коли український народ стоїть перед серйозною воєнною загрозою, моє місце – в кабіні бойової машини. Я відданий Військовій присязі і готовий захищати Батьківщину!

Власне таким настроєм і таким бойовим духом заряджений увесь особовий склад авіаційної ескадрильї. Про це, без перебільшення, розповідає заступник командира з виховної роботи льотчик другого класу майор Петро Заярний – людина, від якої напряму залежить морально-психологічний стан усіх військовослужбовців.

– Сьогодні ми, та й усі Збройні Сили, у

Л-39 готовий до вильоту

Перший самостійний виліт – курять усі

і бойовим духом

Роботу наземної обслуги літаків цінують усі

стані повної бойової готовності, – каже він. – Люди працюють на робочих місцях, кожен з великим розумінням та самовіддачею виконує свої професійні обов' язки. Так, складно, трохи незвично, але ж це – наша робота. У мене сумнівів немає, що усі військовослужбовці здатні на високому рівні виконувати завдання за призначенням. Усі вірні авіаційним традиціям, Військовій присязі. Звичайно, переживають за ті події у Криму та на сході країни, щиро висловлюють повагу та солідарність кримчанам, зокрема авіаторам з Бельбеку. Головне, кожен, без будь-яких вагань, готовий стати на захист рідної землі та мирного неба.

Ще головний вихователь ескадрильї розповів про реакцію на події в державі місцевих мешканців. В Озерному їх – близько семи з половиною тисяч. Тут живе багато сімей військовослужбовців та військових пенсіонерів. Саме ветерани військової служби першими відреагували на агресію Росії, запропонувавши організувати місцеву "самооборону". А саме – звернулись до керівництва гарнізону з ініціативою створити народну охорону військового містечка, аеродрому та інших територій від можливих провокацій ззовні. Словом, військових тут люблять і повністю підтримують, адже історія містечка тісно переплітається з авіаторами. Раніше тут стояла ціла авіаційна дивізія. Можливо, після нинішньої об'єктивної реальності, авіаційне угруповання нашої держави все ж буде розширюватися, а разом із ним – і містечко Озерне, хтозна…

Наразі тут лише один дитсадочок та одна школа. Дітлахів регулярно запрошують на аеродромні екскурсії. Юні захисники Вітчизни фотографуються в кабінах винищувачів, ставлять льотчикам чимало питань, інколи навіть дуже дорослих питань, на які пілоти й самі шукають відповідь.

А нині і льотчики, і школярі, і весь український народ хоче знайти відповідь лише на одне запитання – коли все це закінчиться? Коли переможе здоровий глузд, справедливість, коли імперські амбіції керівництва північного сусіда нарешті вщухнуть?!

Юрій Ігнат.
"Крила України".
Фото автора.

Традиція є традиція...

Молоді українські соколи до бою готові

Військовий льотчик 3-го класу капітан Юрій Чехівський сьогодні приступив до відновлення втрачених навичок на літаку Л-39.

– Поки що виконуємо звичайні планові польоти, відновлюємо навички, отримуємо нові допуски з видів льотної підготовки, – каже Юрій.

Село Нові Соколи, що на Київщині – Батьківщина Юрія (символічно, чи не так?!). Небо вабило Юрія ще змалечку, але всерйоз про кар'єру льотчика вперше задумався в старших класах школи. Вчитель фізики, який в минулому працював авіаційним інженером, надихнув своїми розповідями про сталевих птахів. Мало кому вдається здійснити мрію дитинства, але у наполегливого юнака все вийшло так, як задумав. Після школи вступив до Харківського університету Повітряних Сил ім. І.Кожедуба на спеціальність "льотчик-винищувач". Після випуску у 2009 році, за розподілом, молодий офіцер потрапив до Озерного в авіаційну ескадрилью, де невдовзі піднявся в небо на бойовій техніці – винищувачі Су-27.

Зараз у капітана Чехівського – понад 270 годин нальоту на літаках Су-27, Як-52 та Л-39.

– Сьогодні літаємо частіше, інтенсивність польотів зросла порівняно з минулим періодом, – говорить льотчик. – Наразі несемо бойове чергування з протиповітряної оборони нашої держави. Стараюся викладатися на максимум. Хочу розвиватися, йти в ногу із планом бойової підготовки та виконувати більш складні види льотних вправ. Можу впевнено сказати, що обрав єдино правильний шлях і займаюся роботою, яка мені надзвичайно подобається!

Владислав Дем'яненко. "Крила України".
Фото Юрія Ігната.

"ДРУГИЙ ФРОНТ"

Європа нарощує оборону та згортає співробітництво із Росією

Із загостренням кризи в Україні й анексії Росією кримського півострова, у Європі, а особливо це стосується країн-членів НАТО, все частіше та голосніше почали говорити про власну безпеку, розширення економічних санкцій проти Кремля та згортання військово-технічного співробітництва. Попри те, що більшість гравців європейського політикуму все ще проявляють дипломатичну стриманість, Польща, а також країни Балтії, розуміючи цілковиту непередбачуваність офіційної Москви, всерйоз зайнялися переглядом безпекової складової.

Фото Ільї Варламова.

Так, для Польщі події на Кримському півострові стали основною причиною для прискорення реалізації деяких військових програм. Передусім це стосується плану модернізації польських ВПС та, зокрема, збільшення наявного парку безпілотних літальних апаратів. Як заявив минулого тижня міністр оборони Польщі Томаш Сімоняк, реалізація цих програм була намічена на кінець нинішнього – початок наступного років, однак сьогодні є цілком об'єктиві підстави для їхнього прискорення.

У свою чергу, міністр оборони Естонії Урмас Рейнсалу під час виступу у парламенті країни 19 березня заявив, що ситуація в Україні лише підтверджує необхідність зосередження зусиль усієї країни саме навколо безпекових проблем. Він підкреслив, що у таких умовах обсяги оборонних витрат у межах двох відсотків валового внутрішнього продукту країни сьогодні вже не достатні. За підрахунками експертів естонського міноборони, аби забезпечити реальну обороноздатність країни потрібно мати у бойовому складі щонайменше дві бригади. Одну із них, на думку Урмаса Рейнсалу, країна здатна довести до необхідного рівня бойової готовності протягом цього року. Повне формування та оснащення другої бригади за умов існуючих видатків на оборону можливе лише після 2018 року.

Тим часом Британія прийняла рішення стосовно блокування експорту військової техніки до Росії і закликала своїх союзників по ЄС наслідувати їхній приклад. Офіційний Лондон вже призупинив дію 28 ліцензій на виробництво зброї, обладнання військового призначення і заявив, що і надалі не розглядатиме будь-які запити із російської сторони. За повідомленням британської сторони, до сьогодні країна постачала до Росії снайперські гвинтівки, крісла для бронеавтомобілів, окремі комплектуючі для військових літаків, ручні радіостанції, силові установки для кораблів, а також комплектуючі до нашоломних систем цілевказівки. Виробництво більшості із перерахованої продукції організовано на підприємствах Російської Федерації.

Однак Великобританія виступає не лише за санкції економічного характеру. Поряд із відмовою від проведення із росіянами щорічних флотських навчань, міністр оборони країни Філіп Хаммонд запропонував розгорнути додаткові літаки для посилення місії "повітряної поліції" в країнах Балтії. І, власне, вже до початку квітня Керівництво НАТО пообіцяло дати відповідь на таку пропозицію. Крім того, для посилення моніторингу території України британці виступили з ініціативою щодо подальшого розгортання літаків далекого радіолокаційного виявлення і управління Е-3D на території Польщі та Румунії.

На відміну від англійців, які фактично не помітять економічних втрат від призупинення військового експорту, перед Францією стоїть більш складна дилема із виконанням контракту на будівництво вертольотоносців типу "Mistral". Зараз поки немає конкретизованих офіційних заяв із цього приводу. Втім, словами міністра оборони Франції про те, що остаточне рішення прийматиметься у жовтні (саме тоді, коли має бути переданий перший корабель), Париж однозначно натякає на те, що контракт таки виконуватиметься. Однак Париж призупинив військову співпрацю з Москвою. Насамперед були скасовані взаємні візити кораблів, обмін даними між генеральними штабами і намічені на квітень спільні навчання. Як заявив міністр оборони Франції Жан-Ів Ле Дріан, "не можна одночасно засуджувати збройну анексію і продовжувати співпрацю, це неможливо".

Уряд Німеччини зайняв більш жорстку позицію стосовно Росії, повністю призупинивши експорт продукції військового та подвійного призначення. Минулого тижня стало відомо про відмову Німеччини від поставки Росії бойового тренажерного комплексу. Саме його поставка мала б стати одним із завершальних етапів реалізації контракту між міноборони Росії і німецькою компанією Rheinmetall на будівництво цифрового центру бойового навчання у Муліно Нижньогородської області, підписаного в 2011 році. Створення подібного центру дозволило б моделювати будь-яку тактичну обстановку на полі бою і реально оцінювати дії всього особового складу бригади. Сума угоди склала понад сто мільйонів доларів. Слід зазначити, що з січня цього року в частково побудованому навчальному центрі вже розпочато навчання особового складу частин Західного військового округу, втім, принаймні найближчим часом, центр підготовки не зможе працювати зі стовідсотковою ефективністю.

Окрім вже згаданих європейських країн, до воєнно-економічних санкцій щодо Росії долучилися Латвія, Албанія, Ісландія, Ліхтенштейн, Молдова, Норвегія, Чорногорія, Швейцарія. Поруч із ними заяви про припинення військового співробітництва із Російською Федерацією висловили США, Канада, Австралія, Японія. Зокрема, остання призупинила переговори стосовно лібералізації візового режиму для громадян Росії. Також японська влада має намір заморозити початок переговорів про укладення низки договорів з Росією, що торкаються інвестиційного співробітництва та співпраці щодо освоєння космосу. Про введення санкцій заявили і ряд найпотужніших міжнародних та міжурядових організацій, серед яких – Європейський Союз, Організація економічної співпраці і розвитку, Організація Північноатлантичного договору та "Велика вісімка".

НА ОЗБРОЄННЯ

Перший М-346 для Ізраїлю

Італійська компанія Alenia Aermacchi 20 березня викотила перший навчально-бойовий літак М-346 Lavi для ВПС Ізраїлю. Про це повідомляє Jane's. Церемонія відбулася на підприємстві Alenia Aermacchi в італійському Венегоно. Складання першого М-346 для ізраїльських ВПС відбулося через всього 20 місяців після підписання контракту на поставку 30 літаків такого типу.

Слід зазначити, що на фінальній стадії складання у Венегоно знаходяться ще чотири навчально-бойових літаки. Технічні подробиці про М-346 для ВПС Ізраїлю не розкриваються. Відповідно до умов контракту, найближчим часом в Італії пройде навчання один ізраїльський льотчик-інструктор. Вже після цього навчання пілотів проводитиметься на території Ізраїлю.

Міністерство оборони Ізраїлю придбало 30 навчальних літаків М-346 в липні 2012 року. Сума угоди склала 600 мільйонів доларів. Паралельно були підписані і угоди з компаніями Telespazio і Selex Elsag на поставку додаткового обладнання для літаків на суму в 250 мільйонів доларів.

М-346 був практично повністю розроблений Alenia Aermacchi спільно з російським ОКБ імені Яковлева, проте згодом російська компанія вийшла з проекту. Літак здатний розвивати швидкість до 1050 кілометрів на годину і здійснювати польоти на відстань до 1,9 тисячі кілометрів. Літак оснащений дев'ятьма точками підвіски для озброєння загальною масою до трьох тонн.

У БОЙОВОМУ СТРОЮ

Росія озброїлася бомбардувальниками Су-34

Фронтовий бомбардувальник Су-34 за рішенням уряду Росії прийнятий на озброєння, повідомляє ІТАР-ТАРС з посиланням на джерело в оборонно-промисловому комплексі. Літак пройшов весь цикл льотних і спільних державних випробувань, а його серійне виробництво здійснюється на Новосибірському авіаційному заводі імені Чкалова, що входить до складу компанії «Сухой».

Поставки Су-34 у війська здійснюються протягом останніх кількох років. Наприкінці грудня 2013 «Сухой» оголосив про виконання першого контракту на поставку бомбардувальників, який був підписаний з Міністерством оборони Росії в 2008 році. В рамках цієї угоди військові отримали 32 літака. Крім того, були розпочаті поставки Су-34 за другим контрактом від 2012 року, що передбачає складання 92 бомбардувальників.

У перспективі нові Су-34 повинні замінити в складі ВПС Росії застарілі фронтові бомбардувальники Су-24. Раніше повідомлялося , що до кінця 2015 року на озброєнні російських ВПС стоятимуть вже 70 бойових літаків типу Су-34. Як очікується, до кінця 2014 року військові отримають 16 нових бойових літаків. У цілому ж парк Су-34 у складі ВПС Росії планується довести щонайменше до 150-200 одиниць.

Нагадаємо, у Су-34 за підсумками семирічної експлуатації виявлено чимало проблем, які так чи інакше заважали б веденню повноцінного бойового застосування. Передусім недоліки були виявлені у роботі бортової РЛС та прицільно-навігаційного комплексу. Ряд претензій – і до якості складання літака. Більше того, донедавна літак складно було назвати серійним, адже практично усі із наявних в експлуатації літаків мали суттєві конструктивні відмінності, що може негативно позначиться на якості обслуговування у стройових частинах.

СПІВПРАЦЯ

Україна та Європа використовуватимуть космос разом

Дію Угоди між Урядом України та Європейським космічним агентством (ЄКА) щодо співробітництва у використанні космічного простору в мирних цілях від 25 січня 2008 року було продовжено до 24 лютого 2019 року.

Сферами співробітництва за цією Угодою визначено космічні наукові дослідження – астрономія та астрофізика, дослідження Сонячної системи та Сонячно-Земна фізика; дослідження Землі (моніторинг довкілля, метеорологія, аерономія та геодезія, запобігання стихійним лихам); телекомунікації (надання послуг та супутникова навігація); мікрогравітаційні дослідження, а саме космічна біологія та медицина, обробка даних; розробка та використання наземного сегмента; ракети-носії.

Співробітництво також поширюватиметься на встановлення стипендій для надання можливості представникам від кожної сторони проходити підготовку або брати участь в науковій або технічній діяльності в установах, запропонованих Стороною, що встановлює стипендію; обмін експертами для участі в дослідженнях; проведення спільних конференцій та симпозіумів; спільне сприяння використання продукції та послуг, розроблених в рамках програм ЄКА; сприяння освітній діяльності в сфері космічних наукових досліджень та технологій; надання експертної оцінки та допомоги в управлінні космічними проектами.

Угодою передбачається заохочення Уряду України та Європейського космічного агентства до співробітництва у сфері вивчення правових питань, що становлять взаємний інтерес під час дослідження та використання космічного простору.

Прес-служба ДКА України.

РОЗРОБКИ

Готуються випробування європейського Space Jet

Буквально через рік після того, як у 2004 році відома компанія Virgin Galactic оголосила про свої плани відносно суборбітальних польотів у космічний простір, про свої прагнення досягнути кордону з космосом повідомила і європейська аерокосмічна компанія Airbus Group, яка є дочірньою компанією EADS (European Aeronautic Defence and Space Company). У рамках їхнього проекту, який отримав назву Spaceplane, мав бути створений гібридний літальний апарат, здатний без допомоги літака-носія на зразок White Knight Two піднятися на висоту більше 100 кілометрів до кордону космосу з атмосферою, пробути там деякий час, виконати спуск і посадку на поверхню Землі. Однак з початку 2007 року про цей проект не було чути ані слова.

Призупинення реалізації проекту Spaceplane пов’язане з тим, що керівництву компанії Airbus не вдалося знайти і зацікавити інвесторів і партнерів, готових фінансувати проект, на який на ті часи було потрібно близько одного мільярда євро. Але очевидно, що останні досягнення приватних космічних компаній послужили причиною, через яку проект Spaceplane знову потрапив у сферу інтересів і, очевидно, були знайдені інвестори, які вклали в проект деяку суму.

Завдяки цьому в 2012 році між компанією Airbus і сингапурською фірмою Hope Technik був підписаний контракт, в рамках якого був створений перший прототип майбутнього космічного літака в масштабі 1 до 4 від натуральної величини. Вперше цей прототип, довжина якого становить 4,6 метра, продемонстрували громадськості на Сингапурському авіашоу, яке проходило з 11 по 16 лютого 2014 року.

В даний час ведеться установка на прототип систем авіаційної електроніки, авіоніки, які будуть пов’язані з наземним центром управління. По завершенню цих робіт, до травня цього року, прототип за допомогою вертольота буде піднято на висоту 3 кілометри, де він відправиться у перший самостійний політ. Якщо це випробування пройде успішно, то наступний плануючий спуск буде проведений в наступному році. Але на другий раз спуск буде здійснюватися вже з висоти в 30 кілометрів, куди літальний апарат буде доставлений за допомогою висотної повітряної кулі, стратостата.

У разі вдалого проведення обох випробувань, які покажуть всі достоїнства і недоліки конструкції літального апарата, компанія Airbus планує приступити до створення першого повномасштабного прототипу космічного літака Spaceplane. Природно, компанії Airbus доведеться пройти весь тернистий шлях, який вже закінчує проходити компанія Virgin Galactic. У ході різноманітних і численних випробувань конструкція літака Spaceplane може бути неодноразово перероблена і вдосконалена, а накопичений досвід і втілені інженерні рішення будуть використані у створенні кінцевого варіанта літального апарата, який буде злітати на висоту в 11 кілометрів як літак, а потім рухатися за допомогою реактивного двигуна в космос як ракета, несучи на борту одного пілота і чотирьох пасажирів.

НА ОРБІТІ

Коїчи Ваката став першим японцем, який прийняв командування МКС

Японський астронавт Коїчи Ваката (Koichi Wakata) був призначений командиром Міжнародної Космічної Станції під час церемонії, проведеної на борту МКС вранці 9 березня. 50-річний Ваката, який з листопада 2013 працював як бортінженер космічної станції, тепер очолюватиме Експедицію 39 до середини травня.

“Я приймаю командування космічною станцією”, – сказав Ваката під час церемонії, яка проходила в японському модулі Kibo (Кібо) – Я дуже пишаюся тим, що став першим японцем, якому довірили цю важливу місію – командування МКС”.

“Ласкаво просимо, Ваката-сан”, – відповів йому по радіозв’язку контроль місії JAXA – Це дійсно особливий день для програми дослідження космосу людиною”.

Коїчи Ваката змінив на цій посаді командира Експедиції 38 – російського космонавта Олега Котова, який, провівши 166 днів на орбіті, повернувся на Землю разом з космонавтом Сергієм Рязанським і американським Майком Хопкінсом.

“Я дійсно радий передати командування космічною станцією моєму другові, астронавтові JAXA Коїчи Ваката “, – сказав Котов під час церемонії передачі командування.

У підпорядкуванні Ваката будуть, насамперед, космонавт Михайло Тюрін і астронавт Рік Мастраккіо (Rick Mastracchio). Російські космонавти Олег Артем’єв та Олександр Скворцов і астронавт NASA Стів Свонсон (Steve Swanson), які 25 березня вирушать на МКС, доповнять Експедицію 39.

ПРАКТИЧНИЙ КОСМОС

NASA приймає пропозиції від малого бізнесу для майбутньої розробки

Агентство NASA вибрало 108 дослідних і технологічних пропозицій від невеликих компаній. Ці розробки допоможуть майбутнім місіям агентства і принесуть користь економіці, заснованої на просунутих технологіях, тут, на Землі.

Тепер відібрані пропозиції будуть обговорюватися на переговорах, як частина Фази II Програми інноваційних досліджень малого бізнесу. Відібрані технології та інноваційні проекти оцінюються в загальну суму 87 мільйонів доларів. Таким чином агентство підтримає 99 американських компаній з 26 штатів.

Відібрані пропозиції спрямовані на розробку ефективних енергетичних систем і систем харчування для пілотованих і безпілотних космічних апаратів; нових концептів для руху в космосі, поліпшених технологій для телескопів, датчиків нового покоління для досліджень Землі і роботизованих технологій для вивчення нашої планети. Невеликі компанії, які працюють в рамках програми, окрім того, розробляють нові технології для того, щоб стежити за здоров’ям астронавтів, створювати нові матеріали і управляти процесами, які будуть їх підтримувати.

ФОТОФАКТ

Місячний орбітальний зонд NASA LRO зробив знімки китайського місяцехода

Потужна телескопічна камера на борту LRO (Lunar Reconnaissance Orbiter / Місячний дослідний орбітальний зонд) зробила нові знімки, на яких можна добре розглянути китайський місяцехід Yutu (Юту, Нефритовий Кролик) недалеко від місця висадки на поверхню Місяця. На опублікованих знімках LRO навіть видно сліди ровера на поверхні.

Можна простежити за тим, як пересувався Yutu – це видно на новому складеному зображенні, де об’єднані останні знімки і мозаїка, на якій можна простежити, як місяцехід прокладає дорогу від точки висадки (в середині грудня) до місця, в якому він знаходиться зараз.

Зараз місяцехід наближається до закінчення очікуваного терміну роботи (3 місяці). Передбачалося, що за цей час він зможе дослідити склад поверхні Місяця і наявність там корисних копалин.

ГОВОРИТЬ МОЛОДЬ

“...Моя душа ніби в комі”

Уже не перший день Україна живе у стані «підвищеної бойової готовності». Ледь не щодня у соцмережах з'являються повідомлення як не про введення воєнного стану, то про початок бойових дій. Пересічні громадяни України не можуть не реагувати на такі чутки. Тому, коли з'явилася інформація про мобілізацію до Збройних Сил та Національної гвардії України, вінничани почали шикуватися у черги, аби записатися до лав збройних захисників Вітчизни. Хто б міг подумати ще кілька місяців тому, та сьогодні добровольці самі йдуть до військкоматів, не чекаючи на повістки. Як це контрастує з ситуацією, коли ще восени тисячі юнаків шукали причини, аби «відкосити».

Своє ставлення до ситуації, що склалася в Україні, висловили молоді люди Вінниччини, які брали активну участь в подіях на Майдані.

Максим Березюк:

– Я в армії не служив, хоча за всіма критеріями був придатний. Навчаюся в аспірантурі, тому мені була надана відстрочка.

В даній ситуації вирішив піти захищати Батьківщину, тому що це – мій обов'язок. На День захисника Вітчизни подарунки я ж отримую!!!

В моїй родині ніхто про моє рішення ще не знає. Але впевнений, що мама буде проти. Друзі ж підтримують, а дехто, як і я, теж записалися добровольцями. І це приємно. Адже війська – це ти та твоє оточення, а не якісь абстрактні люди десь там далеко. І якщо буде потреба йти в бій за рідну країну, перевернувши своє життя, доведеться тобі разом з ними. Тому зараз кожен крок має бути максимально виваженим та продуманим. Занадто велика ціна помилки.

Дмитро Деревяга:

– Закінчив кафедру військової підготовки. Звання – молодший лейтенант. Коли Росія ввела війська в Україну, прийшла перша повістка. Тоді викликали людей, які, згідно зі штатним розпорядком військкомату, потрапляли в перелік необхідних посад: наприклад, 10 офіцерів, 20 сержантів, 10 солдат. От і я потрапив у цей список. Вперше пройшов перепідготовку терміном 10 днів. Після чого поїхав знову на роботу. Та вже 19 березня мене знову викликали, на цей раз – на 45 діб. Що буде далі, невідомо.

Ставлюся до цього дуже відповідально, тому що розумію, що в разі війни неодмінно стану тим, хто захищатиме українську землю.

Більше ж нічого не можу сказати – воєнна таємниця.

Сергій Лефтер:

– Зараз знаходжуся на території Криму. Приїхав самостійно.

До лав армії записуватися не хочу. Військовий з мене ніякий, бо постійно порушую дисципліну. Що до шляхів вирішення конфлікту, то дотримуюсь слів колишнього радника Путіна Ілларіонова: «Якщо жертва не бореться проти ворога, то їй ніхто не допоможе».

Крім військової відсічі, інших адекватних відповідей Росії не бачу. Дипломатія вже не діє. Хоча не подумайте, що я такий хитрий – сам не хочу в армію, але хочу смертей інших. Я насправді готовий зробити все, аби все завершилося мирним шляхом. До цього я три місяці стояв на барикадах. Не був у перших рядах, але допомагав в тилу, коли на нас ішли штурмом. Тоді я пережив стільки, скільки не побажаєш найлютішому ворогові. Поділюся з вами своєю історією, бо сил тримати це в собі не вистачає.

…Того дня, можливо, у мене спрацював інстинкт самозбереження, і єдине, про що думав, понад усе – зберегти життя. Коли з'ясувалося, що чоловік у Жовтневому Палаці, якого вважали мертвим, насправді був ще живий і його почали реанімувати медики (його все-таки не врятували), я вперше за останні роки за когось молився. Без будь-яких конфесійних маркерів. Може, атеїзм закінчується там, де з'являється смерть. А може, для мене важливе життя кожної людини. Особливо, коли для неї свобода і воля – на першому місці.

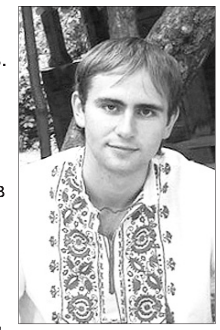
Коли я побіг забирати тіло мертвого юнака з пробитою головою на першу барикаду на Інститутській, яку обстрілював снайпер, я лежав за щитом на землі кілька хвилин і не знав, чи взагалі встану. Кулі свистіли над головами та пробивали залізо на раз два. А потім, коли мене разом з іншими прикрили щитами, щоб віднести тіло, і коли ми доставили його туди, де й інші дев'ять лежали, я ридав навзрид більше десяти хвилин. Чи то маю таку м'яку «не чоловічу» натуру, чи то звинувачував трохи себе, чому у мене інстинкт самозбереження більший, ніж у цього хлопця.

І наостанок: «Душу й тіло ми положим за нашу свободу...». Багато хто з наших поклали тоді тіло, я ж – душу. Принаймні моя душа ніби в комі.

Ольга Дмитрук:

– В армію зараз мене не візьмуть, тому записалася на навчання на полігоні. Як відомо, добровольці із самооборони Майдану поповнили Національну гвардію України. 14 березня вони організовано відправилися на полігон у село Нова Петрівка, де навчання триватиме 15 днів. У наступний заїзд, а саме 27 березня, туди попрямую і я. Бо народ нарешті прокинувся, піднявся і хоче дій. Країна – на межі глобальної кризи. Я вважаю, що світовій спільноті треба застосувати набагато сильніші санкції до Росії, а якщо вони не спрацюють, то застосовувати зброю. «Зелені чоловічки» вбили нашого військового – це поважна причина починати війну. Життя кожної людини має цінність. І я готова за це боротися!

Олександр Мамай:

– В армії не служив. Та оскільки працюю журналістом, то пішов би дорогою воєнкора і займався б агітацією за українські цінності в східноукраїнських та південних регіонах.

Ставлення до подій в Україні важко втиснути в декілька рядків, але скажу про те, що в більшості українців відбулася революція самосвідомості, і це вже великий позитив. Україну зараз намагаються розіграти в міжнародній політичній грі. І, на мою думку, нашому народу зараз треба не робити різких рухів, але всі сили і засоби кинути на консолідацію усіх регіонів України. Водночас потрібно активно переходити на внутрішній ринок, звести до мінімуму імпорт товарів з китайського та російського ринків, потихеньку підіймати власну економіку. І хочеться вірити у вирішення проблеми саме дипломатичним шляхом. Адже за умови використання зброї сценарій 3-ї світової почне писатись автоматично.

P.S. Хочу, щоб війна була тільки в іграх.

Бесідувала Юлія Андріященко.

ПІД ЧАС ОКУПАЦІЇ

У заблокованій авіабригаді в Бельбеку зіграли весілля

Без весільної сукні і короваю, проте із поцілунками і сюрпризами відбулось весілля військовослужбовців у Севастопольській бригаді тактичної авіації імені Олександра Покришкіна. Старший лейтенант Галина Волосячик із Рівненщини і лейтенант Іван Денера із Вінниччини стали на рушник 22 березня у Нахімовському РАГСі Севастополя. Церемонія була дещо незвичною. Молодята хвилювались не про гостей і красиві кадри на фотографіях, а про обстановку у бригаді. Одразу ж після розпису вони поїхали у частину.

Ольга – лікар бригади, Іван – інженер відділення засобів експлуатації і автоматизації. Вони прибули на службу до Севастополя не так давно, познайомились у частині і одразу ж закохались.

– Служити у Севастополь ми приїхали в липні 2013, – розповідає Галина Волосячик. – Прибули майже одночасно, Іван – на тиждень раніше. На службі ми познайомились і одразу ж зрозуміли, що проведемо разом усе життя. Ми з Іваном однаково любимо свою роботу і свою країну. Іван дуже швидко зробив мені пропозицію, і ми почали планувати весілля. Ще 28 грудня подали заяву в місцевий РАГС. Ніхто не міг передбачити, що за три місяці ситуація в країні настільки зміниться. Ми планували одружитись ще до подій в Криму, та довелось перенести святкування через моє відрядження. Цього разу вирішили вже не відкладати весілля, тим паче невідомо, що буде далі.

Жодних помпезних святкувань молодята не планували. Навіть фотографій під час розпису не зробили. Кажуть – не до часу це все, та і не важливо.

– Я не купувала білої сукні, не робила святкової зачіски і макіяжу, – ділиться Галина. – Вважаю, що за нинішніх обставин це було б недоречним. Під час розпису ми були в цивільному одязі. Але оскільки одразу пішли на службу, зразу ж після церемонії переодягнулись у військову форму. Ми не організовували святкувань. Та колеги, заручившись підтримкою командира Юлія Мамчура, організували нам сюрприз у вигляді святкового обіду і привітань. Побажання від колег були різними, та про "мирне небо" згадували усі. "Слава Україні" під час привітань лунало частіше ніж "Гірко".

Військовослужбовців у роду Галини та Івана не було. Закохані кажуть, що обирали професію свідомо, ніхто на їх вибір не впливав. Попри усі труднощі, молодята зовсім не шкодують, що служать у Бельбеку, адже саме тут вони знайшли один одного.

– Коли я обирала собі професію, чітко розуміла, що хочу служити на благо країни, – каже Галина. – Чоловік взагалі український ситуації не траплялись у нас на шляху, ми в жодному разі не зрадимо Україну і не змінимо професію, хоч вона і пов'язана із небезпекою. Якщо у майбутньому наш син чи донька також захочуть стати військовими, перечити не будемо.

Військовослужбовцям важно щось планувати, тому і Галина з Іваном планів на майбутнє не будують. А от мрії у закоханих є. Кажуть, що найбільше мріють про сімейний затишок, спокій і мирне небо.

P. S. Насолоджувались сімейним благополуччям молодята недовго, вже ввечері військову частину захопили російські окупанти.

Анастасія Олехнович.
“Крила України”.

ЛИСТ В РЕДАКЦІЮ

Доброго дня!
Я, офіцер військової частини А2215, капітан Тетяна Очеретнюк. Звертаюсь до Вас з проханням надрукувати вірш нашого військовослужбовця, чарівної жінки, старшого сержанта медичної служби Алли Кукси, яка написала цей вірш патріотичного спрямування, щоб підтримати військовослужбовців Криму, висловити свою громадянську позицію та продемонструвати, що Україна – єдина. Дякую.

То, что не отнять...

Как же я горжусь своим народом!!!
Как же я люблю свою страну!!!
Только часто что-то непогода
Беспокоит громом тишину…

Тут же без команды встали дети,
Родину прикрыли словно Мать…
Знайте же, все Путины на свете, –
Существует то, что не отнять!!!

Честью мы укроем Землю нашу,
Силу воли пулей не сломить!!!
Имя моей Родины не «раша»,
Имя Украина ей носить!!!

Я не зря горжусь своим Народом!!!
Я не зря люблю свою Страну!!!
Только лишь под силу непогоде
Громом беспокоить тишину!!!

Алла Кукса.
г.Бориспіль.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

31 березня – 6 квітня

31 березня 1894 р. *народився авіаконструктор, тричі Герой Соціалістичної Праці С.В.Ільюшин.*

31 березня 1909 р. *народився Герой Радянського Союзу, льотчик І.І.Черевичний.*

31 березня 1959 р. *народився Головний інспектор Повітряних Сил Головної інспекції Міністерства оборони України М.М.Петрушенко.*

31 березня 1987 р. *здійснив перший політ одномісного дослідного мотодельтаплана "ХАЗ-25", випущеного ЗАТ "Авіафірма "Лілієнталь", льотчик Євтушенко.*

1 квітня 1919 р. *народився Герой Радянського Союзу, льотчик-винищувач Н.Г.Щербина.*

1 квітня 1939 р. *відбувся перший політ японського винищувача Мітсубіши А6М "Зеро".*

1 квітня 1962 р. *народився начальник відділу бойового застосування – заступник начальника ЗРВ КПС ЗС України С.В.Курочко.*

1 квітня 1968 р. *народився командир Миколаївської бригади тактичної авіації В.В.Помогайбо.*

2 квітня 1794 р. *у Франції створено першу у світі аерокомпанію "Aero stiers" (закрилася у 1799 р.).*

2 квітня 1911 р. *здійснив перший політ літак українського авіаконструктора О.С.Кудашева "Кудашев-4".*

2 квітня 1939 р. *відбувся перший політ літака ХАІ-52.*

2 квітня 1960 р. *екіпаж В.Ф.Ковалєва на Ту-104Е встановив 6 світових рекордів швидкості по замкнутому маршруту 2000 км без вантажа та з вантажем від 1 до 15 тонн – 959 та 940 км/год.*

2 квітня 1964 р. *запущено перший космічний апарат "Зонд-1" для вивчення космічного простору та відпрацювання техніки дальніх космічних польотів.*

3 квітня 1939 р. *здійснив перший політ літак Gloster "F.9/37 Reaper", обладнаний двома двигунами Bristol Taurus I потужністю 1050 к.с.*

3 квітня 1974 р. *почалися Державні спільні випробування комплексу Су-24МГК.*

3 квітня 1984 р. *запущено КК "Союз Т-11" з екіпажем в складі Ю.В.Малишева, Г.М.Стрекалова та Р.Шарма (Індія).*

4 квітня 1936 р. *народився експериментатор-кінооператор ДКБ О.К.Антонова Г.С.Григоренко.*

4 квітня 1944 р. *складено дальній винищувач Як-9ДД з дальністю до 2285 км та висотний винищувач Як-9ПД зі стелею13500 м.*

4 квітня 1949 р. *відбувся перший політ літака-розвідника Ан-2Ф, екіпаж А.Є.Пашкевича.*

4 квітня 1960 р. *народився начальник зонального відділу ВСП І.К.Качуровський.*

5 квітня 1940 р. *відбувся політ першого дослідного винищувача І-200, який згодом був запущений в серію з індексом МіГ-1.*

5 квітня 1941 р. *здійснив перший політ літак He-280V – перший літак, що був обладнаний двома турбореактивними двигунами, та одночасно перший реактивний винищувач.*

5 квітня 1954 р *народився Герой Радянського Союзу, льотчик-вертолітник В.А.Кучеренко.*

5 квітня 1971 р. *народився командир зенітної ракетної бригади О.М.Третьяков.*

6 квітня 1924 р. *почався кругосвітній переліт на 4-х літаках Douglas World Cruiser. Злетівши 6 квітня в Сієтлі, вони приземлилися там же через 175 діб – 28 вересня. За цей час вони встигли вперше перелетіти Тихий і Атлантичний океани у західному напрямку (на літаку). Переліт зайняв 363 години льотного часу.*

ДО 70-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

Роль авиации в операциях по освобождению Украины

Закінчення.
Початок у № 43 (2013) – №11 (2014).

Зимой и весной 1944 года советские войска при активной поддержке авиации нанесли серьезное поражение немецким войскам и авиации, освободили Правобережную Украину и вышли на территорию Румынии. Авиация фронтов принимала активное участие в 9 наступательных операциях и совершила более 66 тысяч боевых самолёто-вылетов, а немецкая авиация – около 31 тысячи самолёто-пролётов. За это время на войска и другие объекты противника было сброшено до 7 тысяч тонн бомб, проведено до 1 тысячи воздушных боёв. Наряду с нанесением противнику больших потерь в живой силе и технике более 1400 немецких самолётов было уничтожено в воздушных боях и на аэродромах.

В результате умелого руководства и настойчивого стремления личного состава авиаполков и тыловых частей к выполнению поставленных задач авиация в отдельные дни при улучшении погоды совершала более 2 тысяч самолётовылетов. Организация дежурств экипажей самолётов на аэродромах, использование малейшего улучшения погоды для выполнения боевых задач, высокие моральные и боевые качества лётного состава, действия мелкими группами и одиночными самолётами способствовали успешному выполнению задач авиацией.

В условиях весенней распутицы и крайне ограниченного количества аэродромов штурмовая и истребительная авиация являлась основным средством поддержки войск. Базирование большого количества частей на отдельных аэродромах с искусственным покрытием и обеспечение высокого напряжения их действии было одним из важнейших условий повышения активности авиации.

В проведённых операциях наша авиация наряду с поддержкой войск и ведением борьбы с немецкой авиацией оказывала значительную помощь в переброске боеприпасов, горючего, особенно танковым соединениям. Для выполнения этой задачи расходовалось до 14% от общего количества самолёто-вылетов.

В ходе ожесточённых боёв по освобождению Правобережной Украины лётный состав воздушных армий проявил храбрость и беззаветную преданность Коммунистической партии и социалистической Родине. Советские лётчики успешно выполнили боевые задания по разгрому фашистских захватчиков, за что 18 из них были удостоены звания Героя Советского Союза, в том числе майоры А.Ворожейкин, Н.Краснов, капитан А.Куманичкин, старшие лейтенанты Г.Красота, М.Одинцов, Г.Александров, И.Кожедуб и другие.

Трудовыми подвигами внёс большой вклад в обеспечение успешного выполнения боевых заданий и остальной личный состав авиационных частей и соединений воздушных армий. В этой операции особенно отличились техник-лейтенант Д.Бурков, старшины

В.Ивановский, Н.Рудаков, сержанты С.Титаренко, С.Курудинов, М.Усатюк и многие другие.

Боевые действия авиации при освобождении Правобережной Украины были высоко оценены Верховным Главнокомандованием. Большое количество лётчиков было награждено орденами и медалями. Некоторые авиационные соединения и части были преобразованы в гвардейские и получили почетные наименования Бердичевских, Винницких, Каменец-Подольских, Кировоградских, Николаевских, Никопольских, Одесских, Проскуровских и Уманских.

НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

Реактивный прорыв Венгрии

Венгрия никогда не была в авангарде авиации. Но, тем не менее, она внесла, пусть и не оставивший серьёзного следа, свой вклад в развитие реактивной авиации. Речь пойдёт об одном из наименее известных самолётов Второй мировой войны, реактивном истребителе Weiss Manfred XNI-2 Kameleon.

Сведения об этой разработке крайне скудны. Известно, что работы по "Хамелеону" стартовали в начале 1944 года, и для сокращения времени на разработку использовался переделанный фюзеляж трофейного "Мустанга" P-51B. Крыло типа "обратная чайка" взяли из конструкции немецкого штурмовика-бомбардировщика Ju-87D-3, от него же частично было взято хвостовое оперение. Самолёт был оснащён двумя немецкими ТРД BMW 003. В качестве истребителя, машина могла нести кроме достаточно мощного стрелкового вооружения ещё и 4х210-мм НУРС или две 250-кг бомбы. Скорость могла достигать 800 км\ч. В разработке активное участие приняли немецкие конструкторы компаний "Арадо" и "Хеншель". Первый полёт самолёт совершил в октябре 1944 года. Всего из Германии было поставлено около 50 реактивных двигателей, что неудивительно, если учесть, что Венгрия была практически до самого конца союзником рейха. Есть также непроверенная информация о том, что заложили 20 самолётов этого типа с изменённым фюзеляжем, поскольку запасы трофейных P-51 были ограничены. До лётного состояния доведены могли быть практически все, но в связи с наступлением войск 3-го Украинского фронта все материалы были уничтожены.

1 апреля 1945 года в воздушном бою с американскими "Мустанг" у г. Линц венгры потеряли единственный лётный экземпляр своего первого и единственного истребителя с ТРД. Несколько ранее при налёте советских истребителей был уничтожен так и не прошедший испытаний разведывательный вариант.

Так или иначе, но в конце войны маленькая Венгрия стала третьим государством, которое не только построило, но и испытало в боевых условиях собственный реактивный истребитель.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

25 березня 2014 року на 75-му році життя перестало битися серце офіцера, висококваліфікованого спеціаліста і справжнього патріота, заслуженого діяча науки і техніки України, заслуженого винахідника України, доктора технічних наук, професора полковника у відставці Віктора Чинкова.

Після закінчення Харківського політехнічного інституту Віктор Миколайович був призваний до лав Збройних Сил Радянського Союзу. Проходив службу на посадах викладача кафедри, начальника кафедри Харківського вищого військового командно-інженерного училища ракетних військ ім. Маршала Радянського Союзу М.І.Крилова, заступника начальника Харківського військового університету з навчальної та наукової роботи. Після звільнення з лав Збройних Сил працював професором на кафедрі метрології та стандартизації ХВУ, потім Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

Він зробив неоціненний внесок у справу формування військової науки та освіти у незалежній Україні. Під його керівництвом була створені Служба метрології та стандартизації Збройних Сил України, Науковий метрологічний центр військових еталонів. Учні та вихованці полковника В.Чинкова сьогодні продовжують розпочату ним роботу.

Віктор Чинков є автором багатьох наукових розробок в галузі метрологічного забезпечення систем та комплексів, у тому числі зразків озброєння та військової техніки. Результати його наукових досліджень реалізовані в двох «Програмах озброєння», в «Основних напрямках розвитку загальновійськових засобів вимірювання», двох книгах «Узагальнені технічні вимоги до ракетно-космічної техніки», в апаратурі контролю та стендовій апаратурі випробувань систем управління балістичних ракет, космічних засобів розвідки декількох типів, у випробувальній апаратурі контролю, в бортових спеціалізованих системах і контрольно-випробувальній апаратурі контролю довготривалої орбітальної станції та пілотованого космічного корабля «Союз-Аполлон». Всього у військовій техніці та народному господарстві впроваджено понад 50 його винаходів.

Ратна праця Віктора Миколайовича відзначена численними нагородами, орденами та медалями.

Працював Віктор Чинков до останнього подиху, адже хотів якомога більше своїх знань передати молодому поколінню.

Висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким і разом з ними сумуємо з приводу важкої втрати. Пам'ять про цю чуйну людину назавжди залишиться в наших серцях.

Командування Повітряних Сил Збройних Сил України,
колектив Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

УКРАЇНСЬКИЙ КІНЕМАТОГРАФ

Прокат фільму про депортований народ зібрав кошти для їх нащадків

Сльозами і гімном України завершився показ фільму про депортацію кримських татар "Хайтарма" в одному із кінотеатрів Дніпропетровська. Усі зароблені від показу гроші організатори перерахують на потреби кримськотатарського народу. У залі був повний аншлаг. Після перегляду фільму весь зал піднявся і дружно заспівав "Ще не вмерла Україна".

На показ фільму приїхав і режисер, а за сумісництвом і виконавець ролі головного героя картини Ахтем Сейтаблаєв.

– "Хайтарма" розповідає про трагічну дату в історії кримськотатарського народу, – розповідає Ахтем. – Вісімнадцятого травня 1944 року розпочалась сталінська депортація кримських татар. Головний герой фільму – відомий кримськотатарський льотчик, двічі Герой Радянського Союзу Амет-Хан Султан, після визволення Севастополя приїздить у рідну Алупку. Депортація кримських татар, включаючи і його родину, і кохану дівчину, відбувається на його очах...

Кінострічку знімали, в основному, в Бахчисараї. Режисеру вдалось знайти будівлю шістнадцятого століття, яка схожа на житло відомого льотчика Амет-Хан Султана.

– Дивним є той факт, що в масових сценах беруть участь самі ж депортовані кримчани, – розповідає Ахтем Сейтаблаєв. – Багато з них пережили депортацію ще в дитинстві. Немає жодного кримського татарина, якого б не торкнулася депортація. Приміром, у мене депортували батьків: маму в 6-річному віці повезли на Урал разом з родиною, а сім'ю 4-річного батька – в Узбекистан.

Бюджет фільму склав понад 9 млн грн. Було б більше витрат, але самі актори, які знімалися у фільмі, знизили свої гонорари. Плюс, кримчани допомагали з реквізитом. А кримські татари, які брали участь у масовці, знімалися у фільмі абсолютно безкоштовно.

Під час зйомки фільму було чимало містичних моментів. Коли знімали сцену з дощем, на знімальний майданчик привезли багато води і поливальної техніки, але її так і не вдалося використати.

– По команді "Почали" пішов дощ, а по команді "Стоп" – припинився. Звичайно, продюсер був в люті через витрачені даремно гроші, – розповідає Ахтем Сейтаблаєв.

Ще один цікавий момент був пов'язаний із орлом. За деякою інформацією, герой фільму Амет-Хан Султан в дитинстві почув історію від батька, що орли складають крила і падають на землю, вмирають в небі. Пізніше і сам льотчик загинув в небі – в 50 років під час випробування нового літака.

– Так от, під час зйомок однієї сцени,над героями фільму кружляв орел весь час, поки ті читали молитву.

Режисер запевняє, що сьогодні, коли в Криму відбуваються зовсім не райдужні події, фільм "Хайтарма" актуальний, як ніколи.

– Він змушує задуматись над багатьма речами, – стверджує Ахтем. – Адже зараз кримські татари стурбовані тим, що історія повториться. Планується, що стрічку невдовзі презентують і за кордоном. Як сказав режисер, пропозиція про показ наразі надійшла, зокрема, з посольства Чехії в Україні. Прикметно, що українська драма "Хайтарма" претендує на російську премію "Ніка" у номінації "Кращий фільм країн СНД і Балтії".

Внучка Амет-Хана Султана Вероніка запевнила, що свого сина обов'язково назве на честь славетного діда. Жінка поділилась, що фільм її дуже зачепив.

– Саме таким я і уявляла дідуся, – каже Вероніка. – Думаю, буду переглядати стрічку ще не один раз, аби більше її відчути. Я також маю відношення до авіації, мене завжди тягнуло у небо. Я отримала освіту бортпровідниці і один рік пропрацювала за спеціальністю, проте зараз займаюсь комерційною діяльністю. В Криму я буваю досить часто, не з туристичною метою, а тому що це – батьківщина мого дідуся. Незважаючи на те, що я одружена, вирішила залишитись із прізвищем дідуся.

Видатний радянський військовий ас і льотчик-випробувач Амет-Хан Султан був Героєм Радянського Союзу у повному розумінні цього слова. Він був одним із тих небагатьох льотчиків, хто підняв у небо свій літак вже 22 червня 1941 року. Розвідка, нальоти на ворожі позиції, знищення танкових колон… Бойові вильоти тривали, поки в строю залишалися літаки. На англійських «Харрікейнах» полк з березня 1942 року захищав небо Ярославля. Саме в небі над цим містом Амет-Хан Султан отримав свою першу перемогу. 31 травня, витративши весь боєзапас, він прийняв рішення будь-якою ціною не допустити прориву ворога до центру міста. Різким ударом лівого крила свого винищувача знизу по оперенню ворожого бомбардувальника Ю-88, радянський льотчик завершив його політ. Літаки миттєво запалали. Амет-Хан вистрибнув з парашутом. Це був один з небагатьох випадків, коли радянський льотчик залишився живий після тарану ворожого літака. Подвиг спостерігали тисячі жителів Ярославля. Так в бою були отримані найвищі нагороди: іменний годинник від городян та перший орден Леніна.

Знаковим в бойовій біографії льотчика став Сталінград. Знищені ним особисто та в групах ворожі літаки один за одним падали на землю. З ростом бойової майстерності росло й визнання. Невдовзі Амет-Хан Султан став командиром 3-ї ескадрильї полку. В цій авіаційній частині, що стала однією з найславетніших у ВПС Радянської армії, він служив до кінця війни. Свідчення бойової звитяги – копії льотних книжок. 603 бойових вильоти, 30 збитих в небі самостійно та 19 літаків ворога – в груповому бою. Ось внесок відважного льотчика в нашу перемогу над німецько-фашистськими загарбниками.

Частка таланту видатного льотчика є й у кожному катапультному кріслі, адже одні з перших моделей, котрі застосовувалися на Су-7 та Су-9, випробовувалися на літаку, за штурвалом якого сидів Амет-Хан Султан.

Із приводу того, чи не час завершувати льотну кар'єру, видатний льотчик відповідав, що орли не помирають на землі.

– Відчувши наближення останньої миті, вони підіймаються в небо так високо, наскільки вистачить сил. І потім на землю вже падає бездиханне тіло.

Притча виявилася пророчою. 1 лютого 1971 року Амет-Хан Султан разом з Іваном Плотніковим підняли в небо Ту-16, на якому відпрацьовували новий двигун. Літак вибухнув у повітрі.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

ПАТРІОТИЧНИЙ ФЛЕШМОБ

Майбутні авіатори – за єдину Україну!

Патріотичний флешмоб провели студенти Національного авіаційного університету. Майбутні авіатори приїхали на навчання зі Сходу, Заходу, Півдня, Півночі України, усі вони різні. Та є те, що об'єднує всіх студентів – любов до своєї країни. Саме це вони і мали на меті продемонструвати.

– Молодь дуже переймається подіями, що відбуваються в країні останнім часом, – розповідає Аліна Горбань, одна із організаторів заходу. – Ідея такого флешмобу виникла на зібранні студентської ради. На нашу думку, такі заходи наразі є актуальними, як ніколи. Ми розмістили оголошення в університеті і у соціальних мережах. Одразу ж знайшлося чимало бажаючих, нікого примушувати і приводити за руку не довелось.

У флешмобі взяли участь близько двох сотень студентів. Жодних тренувань не проводилось, усе вийшло із першого разу, – додають організатори.

– Незалежно від мови спілкування, місця народження, усі студенти однаково люблять Україну, прекрасно розуміють один одного, мріють про мир і злагоду у суспільстві. Сподіваємось, що ситуація в Україні найближчим часом стабілізується.

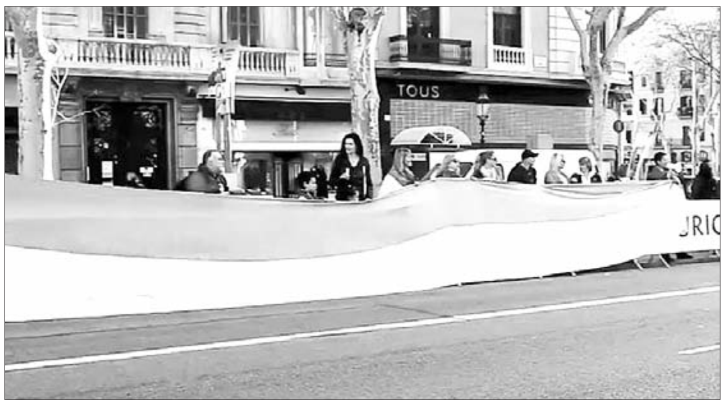
Марія Руда. "Крила України".

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

Тисячі спортсменів в Іспанії підтримали Україну

У Барселоні учасники одного з найбільших у Європі щорічних марафонів підтримали Україну. Перед забігом на традиційну дистанцію, яка становить 42 кілометри 195 метрів, активісти Майдану в Каталонії дарували всім учасникам синьо-жовті стрічки.

– Атлети охоче погодилися повісити стрічки до свого одягу і пробігти так на знак підтримки України, – розповіла одна з учасників цієї акції Глорія Грозяк. Крім того, українці, які прийшли на марафон, тримали 10-метровий синьо-жовтий прапор і підтримували усіх учасників забігу. Варто відзначити, що цього року в змаганні взяли участь близько 15 тисяч спортсменів з різних країн світу.

ВИЗНАННЯ

Спортсменка року в Україні

Українська легкоатлетка майстер спорту міжнародного класу з багатоборства Ганна Мельниченко була визнана “Спортсменом року” в Україні.

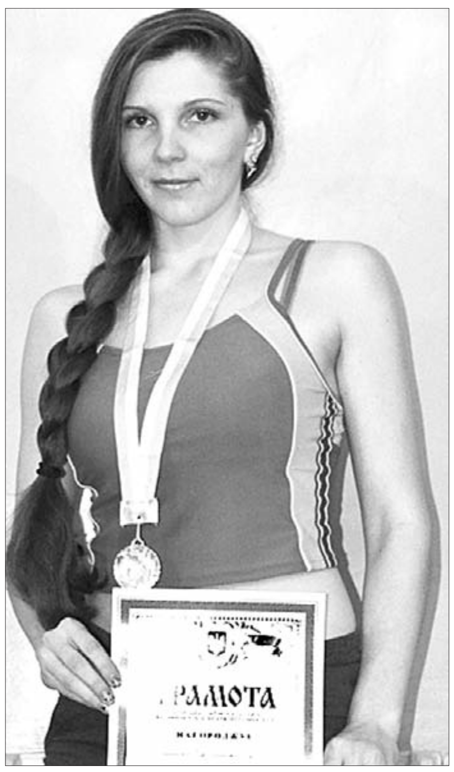
У 2013 році Мельниченко стала чемпіонкою світу у семиборстві, бронзовим призером чемпіонату Європи в приміщенні з п’ятиборства і кращою багатоборкою світу за підсумками року.

Крім Мельниченко, на звання “Спортсмен року” претендували легкоатлет Богдан Бондаренко та шаблістка Ольга Харлан.

ГИРЬОВИЙ СПОРТ

Визначились кращі гирьовики Житомирщини

На базі спортивного комплексу Житомирського військового інституту імені С.П. Корольова Державного національного університету відбувся чемпіонат Житомирської області з гирьового спорту. Серед чоловіків змагання проводились у двоборстві (поштовху двох гир і ривок гирі), серед жінок – у ривку.

У змаганнях взяли участь 106 спортсменів із 8 районів області та міста Житомир. А саме: Новоград-Волинського, Попільнянського, Андрушівського, Червоноармійського району, Коростишівського, Житомирського, Ємільчинського та Радомишльського районів.

Високий рівень змагань підтверджує факт участі у цих змаганнях 1 заслуженого майстра спорту України, 1 майстра спорту міжнародного класу, 9 майстрів спорту України, 12 КМС та 15 спортсменів 1 розряду.

На початку змагань перед спортсменами із вступним словом виступив головний суддя змагань заслужений тренер України Віктор Романчук. Також учасників чемпіонату привітали з показовими виступами акробати ДЮСШ № 2 міста Житомир та військовий оркестр інституту.

У п’яти із семи вагових категорій серед чоловіків переможцями стали курсанти та офіцери військового інституту. Так, у категорії до 63 кг перше місце посів КМС курсант Олександр Недоля, у категорії до 68 кг – МС курсант Віталій Морозов, у категорії до 73 кг – ЗМСУ підполковник Пронтенко Костянтин, у категорії до 78 кг – КМС курсант Олександр Трохимчук, у категорії до 85 кг – КМС курсант Ярослав Петрук. Крім того, серед жінок у ваговій категорії до 63 кг перше місце виборола курсант 5-го курсу Швед Мар’яна.

У командному заліку І місце посіла команда міста Житомира, у складі якої виступали представники як військового інституту, так і спортсмени із Житомирських національного агроекологічного університету, державного технологічного університету, національного університету імені Івана Франка. ІІ місце зайняла команда Новоград-Волинського району, ІІІ – збірна Червоноармійського району.

За результатами чемпіонату буде сформована збірна команда Житомирської області для участі у чемпіонаті України з гирьового спорту, який відбудеться 10-14 квітня 2014 року у Донецьку.

Руслан Лінник.

WSB

Боксерське українсько-російське суперпротистояння

“Українських отаманів” очікує один з найвідповідальніших моментів – старт плей-офф четвертого сезону Всесвітньої серії боксу (WSB). 31 березня та 4 квітня чинні володарі срібного кубка WSB почнуть боротьбу у вісімці найсильніших боксерських колективів світу, де першим випробуванням для “Отаманів” на стадії чвертьфіналу стане “Команда Росії”. Сказати, що ця зустріч довгоочікувана – це не сказати нічого, адже в рингу зустрінуться одні з найсильніших шкіл боксу, лідери останніх чемпіонатів світу та Європи.

Своєю думкою щодо найближчої матчевої зустрічі поділився представник команди “Українські отамани”, майстер спорту міжнародного класу з боксу Дмитро Митрофанов:

– Для мене це звичайні змагання. Поточні. Я не створюю ажіотаж через ситуацію в країні, і для мене це спорт, перш за все. З приводу місця проведення матчу, то для мене немає значення, де боксувати. Ми звикли боксувати в Києві, але з радістю побоксуємо в Донецьку. Головне, я хочу закликати людей не піддаватися політиці і не розглядати наш майбутній матч як арену для з’ясування політичних питань. Для мене бокс – окремо від політики. Щодо атмосфери в команді, то ми в курсі всіх подій і говоримо про них і переживаємо за свою країну. Я, особисто, проти війни. Але бокс окремо від усього.

ЄДИНОБОРСТВА

Урожай медалей

На черговому етапі Гран-прі з дзюдо, що проходив у Тбілісі (Грузія), українські дзюдоїсти посіли вісім призових місць. В міжнародних змаганнях брали участь майже 200 спортсменів з 24-х країн світу.

У непростих поєдинках українська збірна виборола вісім нагород – одну золоту, три срібних і чотири бронзових. Медаль найвищого гатунку завоював 29-річний дзюдоїст із Донецька Артем Блошенко у ваговій категорії до 100 кг. Срібними призерами стали Георгій Зантарая (до 66 кг), Марина Черняк (до 48 кг), Вікторія Туркс (до 78 кг). Бронзові нагороди в активі Вадима Синявського (до 90 кг), Станіслава Бондаренка (понад 100 кг), Тетяни Левицької (до 52 кг) та Шуші Гевондян (57 кг).

У загальнокомандному заліку українці посіли п’яте місце. Перше командне місце – у господарів турніру – дзюдоїстів Грузії (4 золотих, 1 срібна та 4 бронзових медалі) .

Призовий фонд турніру складав 100 тисяч доларів. Чемпіони отримали по 3 тисячі, срібні призери – по 2 тисячі, бронзові – по 1 тисячі.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у
ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 17373 Зам. № 142211.
Перший редактор Сергій Свеницький

Спортсменка, відмінниця, активістка і просто красуня

Довгоочікувана весна дозволила студенткам Національного авіаційного університету продемонструвати свою красу. Цьогоріч в березні уже вп'ятнадцяте обирали найвродливішу студентку НАУ. Робили це украй прискіпливо. Отримати звання переможниці було нелегко. Ольга Губа, цьогорічна "Міс НАУ 2014" запевняє, що готувалась протягом усієї зими.

– До участі в конкурсі я була звичайною студенткою першого курсу Гуманітарного інституту. В минулому – відмінниця школи № 3 м. Яготина та вихованка ДЮСШ, де отримала звання кандидата в майстри спорту України з художньої гімнастики та де пролетіли 12 найкращих років дитинства. Не уявляю свого життя без танців, театру і кіно, мрію про щось нереальне й фантастичне…

Ольга зізнається, що хоч зовнішності і недостатньо для перемоги, та над нею довелось попрацювати.

– Переживання, багатогодинні тренування, позування перед дзеркалом, дефіле, жорсткі дієти та спортзал…Без усього цього не обійшлось. Дуже хотілось смачненького, солодощів, піци. Тому через день після перемоги ми зібрались із друзями і влаштували "свято шлунку".

Секретами успіху дівчина ділиться неохоче. Каже, головне – бути собою і не зупинятись на досягнутому.

– Протягом усього періоду підготовки у мене горіли очі, тому я просто не могла не перемогти. Зараз у мене розписана кожна година, проте мене це зовсім не засмучує. Навіть День народження, що було через два дні після перемоги, досі не вдалось святкувати.

І хоч конкурс подарував Ользі чимало шанувальників і путівку до Італії, зараз дівчина у першу чергу думає про навчання, адже красуням під час іспитів преференцій ніхто не робить.

– Через конкурс я менше уваги приділяла навчанню, тому зараз доводиться наздоганяти. Викладачі вітають із перемогою, проте оцінок ніхто не дарує, усе по-чесному, – запевняє Ольга.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

Honda Civic Type R нового покоління дебютував у Женеві

Компанія Honda на автосалоні у Женеві представила концептуальну версію «зарядженого» хетчбека Civic Type R нового покоління. Втім, повністю готовим до виробництва автомобіль буде лише до кінця року, а на європейському ринку має з'явитися в 2015 році.

Від серійної, «незарядженої» версії, візуально концепт відрізняється передусім більшим заднім спойлером, який завдяки формі й куту атаки сприяє збільшенню притискної сили. Як запевняють розробники, оптимальні його налаштування й параметри були отримані в рамках тестів, що проходили, зокрема, на трасі у Нюрбургрингу. Крім цього, прототип одержав збільшену фальшрадіаторну решітку й додаткові повітрозабірники на капоті, що покликані створити додаткове джерело охолодження двигуна.

Незвично як на авто такого розміру, Civic Type R Concept укомплектували 20-дюймовими колісними дисками. Для цього на хетчбеку довелося збільшити передні прорізи колісних арок. Вони також оснащені отворами для оптимізації повітряного потоку та покращання терморежиму гальмівної системи.

Відомостей про силову установку поки що немає. Втім, у мережі були повідомлення, що авто комплектуватимуть дволітровим бензиновим турбомотором, потужність якого складе близько 300 кінських сил. Двигун сполучається винятково із шестиступінчастою механічною коробкою передач. Щодо швидкісних характеристик інформація також відсутня. Однак раніше керівництво японського автовиробника поставило перед інженерами завдання зробити Civic Type R найшвидшим передньопривідним авто Нюрбургринга.

Сергій Клименко. "Крила України".

Крила України

ПЕРЕДПЛАТА

Видання можна передплатити у відділеннях зв'язку. У каталозі видань України на 2014 рік передплатний
індекс - 22242
на сторінці 60

Оплата здійснюється платіжним дорученням (для колективних передплатників) та поштовим переказом (для індивідуальних передплатників).

Вартість передплати на 2014 рік:

71 грн. 04 коп. – *на 1 рік.;*
35 грн. 52 коп. – *на 6 міс.;*
17 грн. 76 коп. – *на 3 міс.;*
5 грн. 92 коп. – *на 1 міс.*
Вартість одного примірника – 1 грн. 37 коп.

ПЕРЕДПЛАТА

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В №11

